

Finansdepartementet
Postboks 8008 Dep
N-0030 OSLO

Oslo, 3. juli 2007

Forskrift om adgang til forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder

Vedlagt oversendes høringsnotat med forslag til forskrift om adgang til forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder.

Med vennlig hilsen
Norsk RegnskapsStiftelse

for:

Erik Mamelund

Høringsnotat 3. juli 2007

Forslag til forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter med hjemmel i regnskapsloven § 3-9 femte ledd

1. Innledning

Norsk RegnskapsStiftelse legger med dette frem forslag til forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter, også kalt forenklet IFRS (IFRS - International Financial Reporting Standards) med hjemmel i regnskapsloven § 3-9 femte ledd.

§ 3-9. Anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter, femte ledd:

"Departementet kan gi forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter etter forskrifter fastsatt i medhold av annet ledd. I forskriften kan det gjøres unntak fra opplysningskrav i de internasjonale regnskapsstandardene. Forskriften kan i særlige tilfeller tillate avvik fra bestemmelser i de internasjonale regnskapsstandardene om innregning og måling, og om nødvendig fastsette alternativ regnskapsføring. Unntaket i § 3-1 tredje ledd fra kapittel 6 gjelder ikke. Forskriften kan fastsette at også andre unntak etter § 3-1 tredje ledd ikke skal gjelde."

Enkelte notekrav gjelder uavhengig av regnskapsspråk, blant annet krav til opplysninger om investeringer og opplysninger om ytelser til ledende ansatte. Regnskapslovens kapittel 6 om oppstillingsplaner gjelder fullt ut.

Utvikling av forskriften om forenklet anvendelse av IFRS har skjedd trinnvis. Nåværende forskrift er en videreføring av overgangsordningen om forenklet IFRS i selskapsregnskapet som ble innført med endringer i regnskapsloven i 2004, men med endringer på enkelte områder. Norsk RegnskapsStiftelse så behov for ytterligere utvikling av forskrift om forenklet IFRS, og legger nå frem forslag til løsninger under trinn 2:

- Norsk RegnskapsStiftelse foreslår at med noen unntak skal alle foretak kunne benytte forenklet IFRS, både i selskaps- og konsernregnskap. Foretak som er under særskilt regnskapsregulering, slik som finansnæringen, omhandles ikke i forslaget. Konsernregnskap etter IFRS i henhold til regnskapsloven § 3-9 første ledd er naturligvis også unntatt.
- Mulighetene for unntak fra måle- og innregningsregler etter IFRS er i henhold til regnskapsloven § 3-9 femte ledd begrenset, men enkelte unntak er foreslått. Noen av de foreslåtte unntakene gjelder kun for selskaper innenfor konsern som anvender IFRS eller forenklet IFRS i sitt konsernregnskap.
- Notekrav for foretak som anvender forenklet IFRS tar i forslaget fra Norsk RegnskapsStiftelse utgangspunkt i regnskapsloven og god regnskapsskikk. På enkelte områder er det utarbeidet egne krav eller det stilles krav om at IFRS følges fullt ut.
- De forenklingene som er foreslått, bør etter Norsk RegnskapsStiftelses oppfatning være valgfrie, og slik at valget kan gjøres enkeltvis for hver forenklingsmulighet. Unntak fra dette gjelder ved forenklet anvendelse av IAS 32, IAS 39 og IFRS 7, hvor det foreslås at forenklinger i disse standardene må velges samlet, ikke enkeltvis.

Forskriften foreslås å tre i kraft for regnskapsår som starter i 2007 eller senere. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår at forskriften evalueres etter at man har vunnet erfaring fra gjennomføring i 2007. Ved den foreslåtte løsningen kan det uansett være nødvendig å oppdatere forskriften for endringer i god regnskapsskikk.

2. Bakgrunn

I 2004 ble regnskapsloven endret for å gjennomføre EØS-reglene om anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter (IFRS), jf. omtale i Ot. prp. nr. 89 (2003-2004). Etter regnskapsloven § 3-9 er det obligatorisk å bruke IFRS i regnskaper som er omfattet av EØS-forordningen (i hovedsak konsernregnskapene til børsnoterte foretak). For andre regnskapspliktige er det adgang til å anvende IFRS i selskapsregnskap og konsernregnskap.

Ved lovendringene i 2004 og 2005 ble det erkjent at regnskapsavleggelse etter IFRS er en svært omfattende oppgave, og at det ville være hensiktsmessig å gi foretak som anvender IFRS fullt ut (også kalt "full IFRS") i konsernregnskapet adgang til å anvende enklere IFRS-løsninger i selskapsregnskapene. Utvikling av forskrift om forenklet IFRS krevde tid. I påvente av en fullstendig gjennomgang av forenklinger, så Norsk RegnskapsStiftelse det som hensiktsmessig å gjennomføre en trinnvis løsning. I første trinn, gjeldende forskrift, tok man hensyn til enkelte særlig viktige behov for forenklinger. Norsk RegnskapsStiftelse uttrykte at denne forskriften burde etterfølges av en forskrift hvor øvrige behov for forenklinger også var vurdert, og følger med dette opp sitt forslag om en videre utvikling av forenklet IFRS gjennom vedlagte forslag til forskrift.

Om behovet og løsning for forenklet IFRS sa Norsk RegnskapsStiftelse følgende i sitt brev av 19. september 2006 til Finansdepartementet:

"Foretak som ikke anvender full IFRS i konsernregnskapet, kan også ha behov for tilpasning til internasjonale regnskapsstandarter, både i selskapsregnskap og konsernregnskap. Full anvendelse av IFRS vil imidlertid være et byrdefullt alternativ for foretak som ønsker en tilpasning til IFRS. For å ivareta behovet om en enklere løsning gir regnskapsloven § 3-9 femte ledd adgang til forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsprinsipper, både for foretak innenfor forordningens virkeområde (selskapsregnskaper) og for foretak utenfor IFRS-forordningens virkeområde (selskaps- og konsernregnskap). Forenklet anvendelse utenfor forordningens område skal etter bestemmelsen bygge på vurderingsprinsippene i IFRS, med mulighet for unntak fra de omfattende opplysningskravene og med en begrenset mulighet for å tillate avvik fra vurderingsprinsippene.

IASB har i noe tid arbeidet med å etablere forenklete regnskapsstandarter for små og mellomstore foretak (såkalt SME-IFRS), og disse ville eventuelt kunne ivareta behovet for enklere selskapsregnskaper. En annen mulig løsning som departementet har pekt på, er utvikling av en egen forenklet IFRS i Norge. Det vises til drøfting av disse spørsmålene i Ot. prp. nr. 39 (2004-2005), pkt. 3.1.5. I påvente av en nærmere avklaring av disse mulighetene ble det for regnskapsåret 2005 gitt en lovbestemmelse (overgangsordningen) som gir adgang til å utarbeide selskapsregnskap i samsvar med IFRS for så vidt gjelder innregning og måling, og i samsvar med regnskapsloven kapittel 6 og 7 for så vidt gjelder oppstilling og noter. Overgangsordningen gjelder for morselskap og datterselskap i konsern som utarbeider konsernregnskap etter internasjonale regnskapsstandarter, i samsvar med regnskapsloven § 3-9 første eller fjerde ledd.

I august 2006 publiserte IASB et utkast til innhold i en standard for SME-IFRS. Utkastet er ikke gjenstand for høring og vil med sikkerhet bli endret. Det er varslet at et høringsutkast vil foreligge innen utgangen av 2006. Det er mange sprikende hensyn som skal ivaretas ved etablering av forenklete regler, og behandling av et høringsutkast kan komme til å bli langvarig. Det kan derfor ta lang tid før SME-IFRS vil foreligge som et alternativ.

I denne situasjonen mener NRS at det er hensiktsmessig å utvikle en norsk versjon av forenklet IFRS. Eventuelle endringer i dette systemet kan vurderes når en fremtidig SME-IFRS foreligger. Foreløpig legges det opp til en videreføring av overgangsordningen, men dette alternativet er etter NRS oppfatning lite egnet som en endelig løsning. Dette skyldes først og fremst at overgangsordningen ikke gir tilstrekkelige retningslinjer for noteinformasjon. Ved overgangsordningen anvendes regnskapslovens krav til noteinformasjon, og disse er ikke tilpasset vurderingsregler etter IFRS. Den regnskapspliktige må derfor etter eget skjønn definere hvilke opplysninger som bør fremkomme utover de krav som er spesifisert. NRS anser også at det kan være velbegrunnede behov for enkelte unntak fra IFRS' vurderingsregler i en norsk forenklingsmodell, og ser behov for å vurdere dette nærmere."

IASB publiserte 15. februar 2007 et høringsutkast for IFRS-SME med høringsfrist 1. oktober 2007. Tatt i betraktning at en slik høring med påfølgende endringer vil ta tid, er det Norsk RegnskapsStiftelses oppfatning at det fortsatt vil være hensiktsmessig med en norsk, forenklet løsning basert på IFRS. Når IFRS-SME foreligger bør man vurdere om en full eller delvis tilpasning til denne vil være en mer hensiktsmessig løsning for forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarter.

I henhold til regnskapsloven § 3-9 kan forskriften gjøre unntak fra opplysningskravene og i særlige tilfeller tillate avvik fra bestemmelser i de internasjonale regnskapsstandardene om innregning og måling. Adgangen til forenklinger i vurderingsreglene er derved begrenset. En mulig implementering av IFRS-SME (helt eller delvis) på et senere tidspunkt tilsier også at omfanget av forenklinger i vurderingsreglene begrenses. Det anses ikke formålstjenlig å introdusere et stort omfang forenklinger i vurderingsreglene, for deretter å endre eller trekke disse tilbake når tilpasning til IFRS-SME eventuelt gjennomføres. Foreslåtte forenklinger i vurderingsreglene er derfor forholdsvis begrenset.

3. Virkeområde – hvem kan bruke forenklet IFRS

Under gjeldende forskrift er det kun foretak innenfor IFRS-rapporterende konsern som omfattes av bestemmelsen. Om dette skrev Norsk RegnskapsStiftelse i brev av 19. september 2006 til Finansdepartementet:

”Overgangsordningen ivaretar kun behov for tilpasning til internasjonale regnskapsprinsipper for morselskap og datterselskap i konsern som utarbeider sitt konsernregnskap i samsvar med IFRS. Også andre foretak kan ha et berettiget behov for tilpasning, uten å følge kravene etter IFRS fullt ut. Dette gjelder i særlig grad regnskapspliktige foretak som er klassifisert som tilknyttet selskap eller felles kontrollert virksomhet i konsernregnskaper avlagt i samsvar med IFRS. Slike foretak må utarbeide regnskaper i samsvar med IFRS for konsernregnskapsformål. Hvis de må anvende regnskapslovens vurderingsregler i sitt selskapsregnskap, vil de i praksis være pålagt å utarbeide to sett regnskaper. NRS mener derfor at slike foretak, på samme måte som morselskap og datterselskap, bør tillates å anvende forenklingsreglene i selskapsregnskapet. Dette er regnskapspliktige som uansett vil inngå i et konsernregnskap hvor noteinformasjon gis i samsvar med full IFRS. Hvis slikt foretak er børsnotert men ikke utarbeider konsernregnskap, skal det likevel ikke omfattes av disse forenklingsreglene da det i slike tilfeller vil være behov for fullverdig informasjon.

En ytterligere utvidelse i virkeområdet bør etter NRS oppfatning avvendes til arbeidet med en grundigere vurdering av innholdet i forenklet IFRS er fullført.”

Enkelte foretak skal i henhold til regnskapsloven anvende IFRS fullt ut. Med unntak av slike regnskapspliktige, setter ikke regnskapsloven § 3-9 noen begrensning i forhold til hvem som kan omfattes av en forskrift om forenklet IFRS. Foretak som i henhold til særlovgivning er pålagt å følge særskilte regler, for eksempel enkelte typer regnskapspliktige innenfor finansnæringen, må vurderes særskilt med hensyn til bruk av forenklet IFRS. En slik vurdering vil ikke naturlig tilligge Norsk RegnskapsStiftelse, og er derfor utelatt.

Som nevnt i tidligere brev av 19. september 2006, kan foretak utenfor IFRS-rapporterende konsern også ha et berettiget behov for forenklet anvendelse av IFRS. Etter Norsk RegnskapsStiftelses oppfatning vil imidlertid foretak innenfor konsern som anvender IFRS i konsernregnskapet samt foretak som inngår i et slikt regnskap gjennom egenkapitalmetoden eller bruttometoden, fortsatt være den primære målgruppen for forenklet anvendelse av IFRS. Reglene er derfor utarbeidet med utgangspunkt i behov for denne gruppen regnskapspliktige. Dette kan bety at forenklet IFRS oppfattes som mindre attraktivt for enkelte potensielle brukere i det omfanget av forenklinger innenfor måle- og innregningsregler er relativt begrenset. Loven gir imidlertid klare begrensninger på unntak i vurderingsreglene, slik at mulighetene for å ta hensyn til ulike behov i utgangspunktet er forholdsvis små. Andre viktige forhold som taler mot en differensiering, er at ulike varianter av forenklet IFRS skaper mindre oversiktighet og sammenlignbarhet, både for produsenter og brukere, samt at vedlikeholdsarbeidet vil øke betraktelig. Norsk RegnskapsStiftelse har likevel valgt å foreslå en viss grad av differensiering, slik at man kan gjennomføre flere forenklinger i enkelte selskapsregnskaper enn for øvrige regnskapspliktige. Se nærmere om dette nedenfor.

Ved vurdering av hvilke regnskapspliktige som skal omfattes av forenklingene har Norsk RegnskapsStiftelse inndelt regnskapspliktige i følgende tre hovedkategorier:

- a) Regnskapspliktige innen IFRS-rapporterende konsern, det vil si morselskap og datterselskap.
- b) Regnskapspliktige som ønsker å anvende forenklet IFRS i konsernregnskapet og morselskap og datterselskap i slikt konsern.
- c) Øvrige regnskapspliktige som ønsker å anvende forenklet IFRS.

I det forslaget som legges frem i dette høringsnotatet er både vurderingsregler og notekrav vurdert fullt ut med hensyn til forenklinger. Unntakene fra vurderingsreglene er få, og som utgangspunkt mener

Norsk RegnskapsStiftelse at forslaget "hovedløsninger" gir en forsvarlig presentasjon av den regnskapspliktiges resultat og stilling, uavhengig av om man er innenfor et IFRS-rapporterende konsern eller ikke. Notekravene er forenklet og tar utgangspunkt i regnskapsloven og god regnskapsskikk på områder hvor tilnærmet samme vurderingsregler foreligger etter IFRS og god regnskapsskikk. På områder hvor god regnskapsskikk ikke er eksplisitt beskrevet i lov, forskrift eller regnskapsstandard, gjelder opplysningskrav som følger av IFRS. For investeringseiendom og biologiske eiendeler er det utarbeidet egne, overordnede bestemmelser. Etter Norsk RegnskapsStiftelses oppfatning vil helheten i de foreslåtte notekravene gi brukerne informasjon på et forsvarlig nivå. Med unntak av foretak som er pålagt bestemte regnskapsregler, mener derfor Norsk RegnskapsStiftelse at hovedløsningene i forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsprinsipper bør være et tillatt alternativ for alle regnskapspliktige.

Foreslått forskrift om forenklet IFRS åpner for differensiering ved å tillate flere forenklinger for morselskap og datterselskap innenfor gruppe a) enn for øvrige regnskapspliktige. Utvidelsen gjelder enkelte områder hvor en vurdering på konsernnivå kan avvike fra en vurdering gjennomført på selskapsnivå (se vedlegg 1). Slike regler er begrunnet med at det gir en betydelig lemping i regnskapsrapporteringen på selskapsnivå uten samtidig å gi en vesentlig forringelse av regnskapsinformasjonen fordi postene som omfattes vil være vurdert etter IFRS på konsernnivå.

Samme forenklinger vil ikke være aktuelle for konsernregnskaper, verken i gruppe a) eller b), men det er et relevant spørsmål om de også bør gis for til mor- og datterselskaper innenfor konsern som anvender forenklet IFRS i konsernregnskapet. Basert på at forenklingene kun gjelder konsernselskaper og derved rapporteres i samsvar med forenklet IFRS på konsernnivå er det i forslaget lagt opp til at de samme forenklingene skal gjelde for gruppe b). Norsk RegnskapsStiftelse imøteser imidlertid høringsinstansenes syn på dette spørsmålet.

4. Regnskapets bestanddeler og oppstillingsplaner

4.1 Generelt

Foretak som anvender forenklet IFRS er i henhold til § 3-9 femte ledd unntatt fra regnskapsloven § 3-2 første ledd, og vil derved være henvist til reglene etter IFRS når det gjelder regnskapets bestanddeler. I henhold til IAS 1.8 består finansregnskapet av resultatregnskap, balanse, oppstilling over endringer i egenkapital, kontantstrømoppstilling og noteopplysninger. Tilsvarende fremkommer av regnskapsloven § 3-2 første ledd, men oppstilling over endringer i egenkapital er, i motsetning til under IFRS, frivillig. Verken regnskapsloven eller god regnskapsskikk angir krav til gjennomføringen av en eventuell oppstilling over endringer i egenkapital, men regnskapsloven § 7- 25 om spesifisering av endringene må forstås som et minimum.

Foretak som anvender forenklet IFRS skal følge regnskapslovens kapittel 6 fullt ut. Selv om regnskapets bestanddeler følger av IFRS skal altså regnskapslovens krav til presentasjon av resultatregnskap, balanse og kontantstrøm følges. For resultatregnskap og balanse er kravene detaljert, jf §§ 6-1 til 6-3. Motsatt er kravet til kontantstrømoppstilling rent summarisk.

4.2 Resultatregnskap og balanse

Måle- og innregningsregler skal følge IFRS med mindre det gjøres unntak for foretak som anvender forenklet IFRS. Det samme gjelder klassifisering av ulike balanse- og resultatposter, her er IFRS kilde for løsninger. Den klassifiseringen som skal gjennomføres etter IFRS, skal altså overføres i en oppstilling etter regnskapsloven kapittel 6, uavhengig av om samme klassifisering ville vært benyttet under god regnskapsskikk.

Det forhold at regnskapsloven kapittel 6 angir poster som ikke kan benyttes under IFRS, eksempelvis ekstraordinære poster, anses uproblematisk. Hvis en post ikke skal klassifiseres som ekstraordinær under IFRS, vil den heller ikke kunne klassifiseres som dette i en oppstilling etter kapittel 6.

Selv om kravene under IFRS må tilpasses oppstillingsplanen i kapittel 6, er ikke dette til hinder for å føre opp nye linjer i oppstillingen gjennom en ytterligere inndeling av resultatregnskap og balanse. Tilpasningen må imidlertid gjennomføres innenfor rammen av kapittel 6. I henhold til regnskapsloven § 6-3 skal det, når den regnskapspliktiges forhold tilsier det, foretas en ytterligere inndeling i

resultatregnskap og balanse. Det anses eksempelvis ikke å være i strid med kapittel 6 at den regnskapspliktige tilføyer en egen post i balansen benevnt "tilgjengelig for salg", selv om denne posten ikke er nevnt i kapittel 6.

I spørsmål om nettoppresentasjon eller bruttopresentasjon vil det ikke oppstå konflikter mellom løsninger etter IFRS og regnskapslovens oppstillingsplaner. De poster som skal presenteres brutto eller netto under IFRS, skal presenteres på tilsvarende måte under forenklet IFRS i og med at regnskapsloven kapittel 6 ikke regulerer området.

IFRS har mindre detaljerte krav til oppstilling enn kapittel 6. Foretakene vil derfor ha mindre grad av valgfrihet ved bruk av forenklet IFRS enn ved full IFRS. Regnskapsloven kapittel 6 anses imidlertid forenlig med IFRS selv om valgdgangen begrenses.

IFRS 5 *Anleggsmidler holdt for salg og avviklet virksomhet* kan nevnes som et eksempel på en standard hvor løsningene avviker fra god regnskapsskikk på alle tre områdene; vurderingsregler, klassifikasjon og presentasjon. Blant annet stoppes avskrivning på eiendeler som holdes for salg, eiendelen/avhendingsgruppen skal klassifiseres som omløpsmiddel og presenteres under en egen gruppe benevnt "holdt for salg", adskilt fra andre eiendeler, og resultater skal fremkomme på egen linje. Slik presentasjon og klassifisering kan gjennomføres i en oppstilling under kapittel 6 ved å gjennomføre en ytterligere inndeling i resultatregnskap og balanse.

4.3 Oppstilling over endringer i egenkapital

Oppstilling over endringer i egenkapital er obligatorisk under IFRS, jf IAS 1.8. Kapittel 6, som skal følges fullt ut av foretak som anvender forenklet IFRS, omfatter ikke krav til innhold i en egenkapitaloppstilling. Foretakene plikter derved å gjennomføre en slik oppstilling i samsvar med IFRS med mindre forskriften gir unntak fra slike krav.

Bruk av forenklet IFRS anses som utgangspunkt ikke å øke behov for informasjon og spesifisering av endringer i egenkapital. Det kan være en betydelig lemping å stille foretakene fritt med hensyn til utarbeidelse av egenkapitaloppstilling, og det foreslås å unnta foretak som anvender forenklet IFRS fra krav om egenkapitaloppstilling. Regnskapsloven § 7-25 fastsettes som et minimumskrav for foretak som anvender forenklet IFRS.

"§ 7-25. Egenkapital
Opptjent egenkapital skal spesifiseres.

Det skal opplyses om endringer i egenkapitalen i løpet av regnskapsåret. Det skal gis opplysning om innholdet i hver enkelt egenkapitaltransaksjon. Opplysningene kan i stedet gis i oppstillingen av endringer i egenkapitalen."

4.4 Kontantstrømoppstilling

Foretak som anvender forenklet IFRS skal følge regnskapsloven kapittel 6, herunder § 6-4:

"§ 6-4. Kontantstrømoppstilling
Kontantstrømoppstillingen skal gi en oversikt over innbetalinger og utbetalinger og forklare likviditetsendringer."

Bestemmelsen setter ikke krav til metode. For foretak som anvender god regnskapsskikk er kravet utdypet gjennom NRS F Kontantstrømoppstilling. I og med at regnskapsloven kapittel 6 ikke setter spesifikke krav til metode, står man i utgangspunktet fritt til å foreslå avvik fra IFRS.

Gjennomføring av kontantstrømoppstilling reguleres i IAS 7 Cash Flow Statement. Under god regnskapsskikk benyttes NRS F *Kontantstrømoppstilling*, som er knyttet opp mot den norske oppstillingsplanen. IAS 7 og den norske regnskapsstandarden har det samme prinsipielle utgangspunkt. Det anses derfor ikke å være behov for unntak fra IAS 7 eller adgang til å anvende god regnskapsskikk.

4.5 IAS 1 Presentasjon av finansregnskap

Standarden angir blant annet formål ved finansregnskap, finansregnskapets bestanddeler, ulike definisjoner og overordnede hensyn. Disse kravene må som utgangspunkt beholdes under forenklet IFRS.

IAS 1 inneholder også en rekke krav til noteinformasjon. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår i punkt 5.3 at foretak som anvender forenklet IFRS, som utgangspunkt unntas fra notekrav i henhold til IFRS. Dette vil også gjelde krav til informasjon om sammenligningstall i noter. Sammenligningstall i noter kreves derfor kun når dette følger av forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.

Standardens punkter om struktur og innhold (IAS 1.42-126) omhandler delvis de samme områdene som er regulert i regnskapsloven kapittel 6 eller notekrav. Dette gjelder:

- a. Krav til informasjon som skal spesifiseres i balansen (IAS 1.68-73) og resultatregnskapet (IAS 1.81-85), krav knyttet til periodens resultat (IAS 1.78-80)
- b. Krav til informasjon som skal spesifiseres i balansen eller noter (IAS 1.74-77) og i resultatregnskapet eller noter (IAS 1.86-95)
- c. Oppstilling over endringer i egenkapital (IAS 1.96-101)
- d. Kontantstrømoppstilling (IAS 1.102)

Ad a og b)

Nevnte bestemmelser må anvendes innenfor rammen av regnskapsloven kapittel 6. IFRS-løsninger som ikke er i konflikt med regnskapsloven, vil derved opprettholdes. Som eksempel kan nevnes krav om å spesifisere investeringseiendommer (jf IAS 1.68) og forbudet mot ekstraordinære poster (jf IAS 1.85).

Ad c)

Oppstilling over endringer i egenkapital er frivillig i følge foreslått forskrift, men det må gis informasjon i henhold til regnskapslovens minimumskrav. Kravene i IAS 1 skal derfor ikke gjelde foretak som anvender forenklet IFRS.

Ad d)

Bestemmelsen begrunner behovet for kontantstrømoppstilling og er således ikke i konflikt med foreslått forskrift. Det anses uproblematisk å beholde bestemmelsen.

IAS 1 omhandler også andre krav til noteopplysninger som i utgangspunktet utgår ved foreslått løsning:

- Struktur (IAS 1.103-107)
- Opplysninger om regnskapsprinsipper (IAS 1.108-115)
- Viktige kilder til estimeringsusikkerhet (IAS 1.116-124)
- Kapital (IAS 1.124A–124C)
- Andre opplysninger (IAS 1.125–126).

Kravene i IAS 1.113-115 (viktige regnskapsprinsipper og ledelsens vurderinger) og IAS 1.116-124 (viktige kilder til estimeringsusikkerhet) anses som svært krevende for foretak utenfor børs. På den annen side vil bruk av vurderingsregler etter IFRS øke behovet for nettopp slik informasjon. Norsk RegnskapsStiftelse anser at en fornuftig løsning vil være å kreve slik informasjon, men unnta foretak innenfor konsern som anvender full eller forenklet IFRS i konsernregnskapet fra reglene i selskapsregnskapet. For disse foretakene anses det tilstrekkelig at slik informasjon gis på konsernnivå.

5. Forslag til forenklinger i vurderingsregler og noteinformasjon

5.1 Generelt

Uavhengig av hvilken løsning eller hvilket nivå man legger seg på når det gjelder forenklinger, må løsningen fullt ut være i samsvar med EØS-reglene etter EFs regnskapsdirektiver. Innenfor denne

rammen kan man velge ulike utgangspunkt for å gjennomføre forenklinger. Følgende alternativer har vært vurdert:

1. IFRS som utgangspunkt
2. Regnskapsloven og god regnskapsskikk som utgangspunkt
3. EFs regnskapsdirektiver som utgangspunkt

Forenkling i vurderingsregler

Avvik fra IFRS når det gjelder måle- og innregningsregler skal i henhold til regnskapsloven § 3-9 begrenses til særlige tilfeller. Med dette som utgangspunkt, vil det være lite hensiktsmessig å benytte annet enn IFRS som utgangspunkt for forenklinger. Foreslåtte forenklinger er derfor gjennomført etter alternativ 1.

Forenkling i notekrav

Regnskapsloven § 3-9 åpner for unntak fra opplysningskravene etter IFRS, og setter ikke samme, strenge kriterier for unntak som for måle- og innregningsregler. Man står derfor forholdsvis fritt i utforming av opplysningskrav. IFRS krav til noteopplysninger er betydelig mer omfattende enn både direktivkravene og norske notekrav etter regnskapsloven og god regnskapsskikk. Kravene har en detaljeringsgrad og et presisjonsnivå som generelt ikke er tilpasset informasjonsbehovet utenfor børs. Som utgangspunkt vil derfor forenklinger være hensiktsmessig.

Krav til noteinformasjon har som siktemål å øke regnskapets informasjonsverdi og gjøre den samlede regnskapsinformasjon egnet for analyse. Forenklinger i opplysningskravene må veies opp mot dette formålet. Forenklinger må også vurderes opp mot eksisterende krav til noteopplysninger under god regnskapsskikk. Det vil etter Norsk RegnskapsStiftelse oppfatning være et rimelig utgangspunkt at notekrav under forenklet IFRS ikke skal være mindre omfattende enn under god regnskapsskikk. Dette tilsier at samlede notekrav fra norske regnskapsstandarter og regnskapsloven, som utgangspunkt vil være å anse som en minimumsløsning under forenklet IFRS.

For foretak som anvender god regnskapsskikk fremkommer krav til noteopplysninger både av regnskapsloven og god regnskapsskikk. Om utgangspunktet for krav som er nedfelt i regnskapsloven sa man følgende i NOU 2003:23:

”Utvalget anser gjeldende løsning for lovfestede noteopplysninger som hensiktsmessig, og har ved gjennomgangen av noteopplysningskrav hatt følgende utgangspunkt:

- Lovens utforming av noteopplysningskrav videreføres. Gjeldende krav har i utgangspunktet i en generell utforming, og kompletteres ved en fortsatt utvikling gjennom god regnskapsskikk. Loven skal ikke gi en uttømmende opplisting av noter, men åpne for utvikling i samsvar med internasjonale utvikling.
- Notekrav for foretak som ikke følger forordningsløsningen skal ikke være strengere enn notekrav for foretak som følger IAS/IFRS ved forordningsløsningen. Der gjeldende notekrav er strengere enn krav etter IAS/IFRS må kravene modifiseres, slik at man oppnår en harmonisering mot IAS/IFRS. Direktivene er tilpasset slik at IAS/IFRS kan anvendes innenfor rammen av direktivbestemmelsene, og en slik modifisering av kravene skal i utgangspunktet være mulig.
- Utvalget har foreslått endringer i loven. Enkelte av disse endringene fordrer endringer i notekravene. Direktivenes krav om noteopplysninger er gjennomført i gjeldende lov. Med unntak av nye notekrav knyttet til anvendelse av virkelig verdi, er ikke direktivenes krav om noteopplysninger endret.”

Det forutsettes basert på dette at alle direktivkrav knyttet til opplysninger, med unntak av enkelte krav som vedrører virkelig verdi, er gjennomført i gjeldende lov.

Ved å velge IFRS-kravene (alternativ 1) som utgangspunkt for notekravene, vil foretak som inngår i IFRS-rapporterende konsern kun forholde seg til krav som er utformet tilsvarende for konsernregnskapet, og hentes fra samme kilde som regler for innregning og måling. Dette kan være en enklere løsning enn å forholde seg til et eget regelsett, men krever fortløpende oppfølging av alle endringer fra IASB for å vurdere om endringene skal føre til endring i forskriften. Videre er notekravene i nyere standarder utformet på en måte som gjør det vanskelig å skille ut enkeltkrav fordi kravene er bygget opp ved en struktur med hovedbestemmelse og utdypende forklaring i etterfølgende bestemmelser. Hovedkravet kan i de fleste tilfeller vanskelig fjernes eller justeres, noe som vil være nødvendig for å oppnå forenkling. Hvis den overordnede bestemmelsen ikke kan fjernes eller justeres, vil det å fjerne underliggende utdyping avhjelpe lite i det underliggende krav fremstår som en kilde til forklaring av hva som ligger i hovedkravet.

Alternativ 2, bruk av "norske notekrav" som utgangspunkt, vil i mange tilfeller innebære en betydelig forenkling. Mange vurderingsregler er som utgangspunkt de samme under IFRS og god regnskapsskikk, og notekrav etter regnskapsloven og god regnskapsskikk kan derfor brukes for begge språk når det foreligger slik likhet. Der det foreligger avvikende vurderingsregler, utvikles egne notekrav, enten basert på IFRS eller på egen hånd. Alternativ 2 sikrer også på en enkel måte at notekrav for foretak som rapporterer etter forenklet IFRS ikke følger informasjonskrav som er mindre omfattende enn for foretak som anvender god regnskapsskikk. Norske standarder oppdateres vanligvis én gang i året, og forskriften oppdateres i så fall på samme tidspunkt hvis det er endringer. Dette forenkler første gangs utvikling og vedlikehold av forskriften med mindre det etableres nye vesentlige forskjeller mellom Norsk RegnskapsStiftelse og IFRS. Norsk RegnskapsStiftelse anser, basert på ovenstående, alternativ 2 som den mest hensiktsmessige løsningen.

Følgende krav til noteopplysninger gjelder uavhengig av regnskapsspråk:

§§ 7-15 første til tredje ledd, 7-18, 7-26, 7-30, 7-31, 7-31a, 7-31b, 7-32 samt tilsvarende bestemmelser for små foretak.

Øvrige krav til tilleggsopplysninger i regnskapsloven foreslås å gjelde for foretak som anvender forenklet IFRS. Som påpekt ovenfor er de i hovedsak begrunnet i direktivkrav og disse skal oppfylles uansett regnskapsspråk. Videre utgjør de en del av det samlede krav til noteopplysninger for foretak som anvender god regnskapsskikk, og inngår derved som del av en helhetlig nedre grense for tilleggsinformasjon.

På områder hvor vi ikke har tilsvarende måle- og innregningsregler under god regnskapsskikk, legges det opp til overordnede bestemmelser. Opplysningskravene vil på denne måten gi en langt større frihet i utforming av tilleggsinformasjon enn hva som er tilfellet ved bruk av opplysningskrav etter IFRS. Ulempen ved dette kan være at man vil se store individuelle forskjeller i utforming og innhold. På den annen side anses kravene som er foreslått likevel å være såpass presise vedrørende innhold at tilstrekkelig informasjon oppnås. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår at bruk av bestemmelser knyttet til IAS 40 og IAS 41 evalueres når man har vunnet erfaring gjennom årsregnskaper for 2007.

Direktivkrav som utgangspunkt

Alternativ 3 er lite hensiktsmessig som utgangspunkt for forenklinger. Direktivene gir svært få spesifikke krav, og kravene til tilleggsinformasjon vil med en slik løsning bli lite konkrete. Direktivenes krav om "true and fair view" (TFV) vil uansett ligge som et overordnet krav, og den enkelte regnskapspliktige må derved selv fortolke TFV-kravet, og utlede en løsning. Dette stiller store krav til produsenten og kan gi lite sammenlignbar informasjon.

5.2 Forenklinger i vurderingsreglene

Norsk RegnskapsStiftelse har med utgangspunkt i konklusjonen under punkt 5.1 vurdert hver enkelt standard fra IASB med hensyn til forenklinger i vurderingsreglene. Forslag til forenklinger er gjengitt standard for standard sammen med en kort begrunnelse i vedlegg 1.

5.3 Forenklinger i noteopplysningskravene

Norsk RegnskapsStiftelse har med utgangspunkt i konklusjonen under punkt 5.1 vurdert hver enkelt standard fra IASB, og vurdert om det er nødvendig å angi krav utover god regnskapsskikk og regnskapsloven. Konklusjonen er gjengitt standard for standard sammen med en kort begrunnelse i vedlegg 2.

Ved en gjennomgang av behov for forenklinger kan standarder fra IASB grovt sett deles inn i tre grupper:

- Standarder fra IASB hvor det foreligger norske regnskapsstandarder på tilsvarende områder. Vår gjennomgang viser at standardene naturlig nok har relativt sammenfallende opplysningskrav, men krav etter norske standarder er generelt noe mindre omfattende. Som eksempel kan nevnes IAS 2 Beholdninger.
- Standarder fra IASB hvor det ikke foreligger norske regnskapsstandarder på tilsvarende områder, men området er regulert i regnskapsloven. Her er det noe behov for krav til opplysninger utover de som følger av god regnskapsskikk. Som eksempel kan nevnes IAS 16 Eiendom, anlegg og utstyr.

- Standarder fra IASB som angir løsninger utenfor norsk regnskapsregulering. Dette er først og fremst standarder som regulerer bruk av virkelig verdi slik som IAS 40 Investerings eiendom. For disse standardene har vi som påpekt under punkt 5.1, foreslått overordnede bestemmelser om tilleggsinformasjon.

5.4 "Dekkende framstilling"

I henhold til IAS 1.13 skal finansregnskapet gi en dekkende framstilling av foretakets finansielle stilling, finansielle inntjening og kontantstrømmer. Forskriftsforslaget bygger på et premiss om at for de tilfellene hvor det gis adgang til forenklet anvendelse av IFRS, vil det resulterende finansregnskapet normalt gi en dekkende framstilling.

6. Valgfrihet

De forenklingene som er foreslått, bør etter Norsk RegnskapsStiftelses oppfatning være valgfrie, og slik at valget kan gjøres enkeltvis for hver forenklingsmulighet. Bruk av én valgfri forenkling vil derved ikke føre til at alle forenklinger må anvendes. Unntak fra dette gjelder ved forenklet anvendelse av og IFRS 7, IAS 32 og IAS 39. Forenklinger i disse standardene må i henhold til forslaget velges samlet, ikke enkeltvis.

Når det gjelder noteopplysninger anses det verken nødvendig eller hensiktsmessig å angi hvilke forenklinger som har vært benyttet. Minimumskravene er angitt i forskrift som et selvstendig sett av regler. Gir man opplysninger utover dette, behøver ikke brukeren særskilt informasjon om dette. Regnskapsloven § 7-2 foreslås å gjelde for foretak som anvender forenklet IFRS, og det vil derfor klart fremgå av regnskapet at det er avlagt i samsvar med forenklet IFRS.

Når det gjelder forenkling i vurderingsreglene vil det være viktig å angi hvilke forenklinger som er anvendt. Skal hensikten ved forenkling oppnås, må det imidlertid være tilstrekkelig å angi hvilke unntak som er anvendt og ikke effekten av disse. Unntaket må heller ikke angis på en måte som innebærer at man må ta standpunkt til om kriteriene for den vurdering man har unnlatt å gjennomføre faktisk er til stede. Det vil for eksempel ikke være nødvendig å vurdere om man faktisk har konserninterne finansielle leieavtaler. Det er tilstrekkelig å angi at man ikke har gjennomført IAS 17 for eventuelle finansielle leieavtaler mellom selskaper i samme konsern.

7. Avslutning

På bakgrunn av ovenstående foreslår Norsk RegnskapsStiftelse at vedlagte forslag til forskrift gjøres gjeldende og trer i kraft for regnskapsår påbegynt i 2007 eller senere.

Med vennlig hilsen

Erik Mamelund

Vedlegg:

1. Forslag til forskrift
2. Forslag til forenkling i innregnings- og måleregler – vurdering standard for standard
3. Forslag til forenkling i forenkling i noteopplysningskrav – vurdering standard for standard

Vedlegg 1

Forskrift om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder.

Fastsatt av Finansdepartementet xx. xx 2007 med hjemmel i lov 17. juli 1998 nr. 56 om årsregnskap m.v. (regnskapsloven) § 3-9 femte ledd. Jf. EØS-avtalen vedlegg XXII nr. 4 (direktiv 78/660/EØF med endringer, sist ved direktiv XX).

Kapittel 1. Virkeområde

§ 1-1. Regnskapspliktige som forskriften gjelder for

Forskriften gjelder regnskapspliktige jf. regnskapsloven § 1-2 første ledd, med unntak av regnskapspliktige som nevnt i regnskapsloven § 1-2 første ledd nr. 5 og nr. 6.

For regnskapspliktige som i henhold til regnskapsloven § 3-9 første ledd plikter å utarbeide sitt konsernregnskap i samsvar med internasjonale regnskapsstandarder, gjelder forskriften bare for selskapsregnskapet.

§ 1-2. Adgang til forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder (IFRS og IAS)

Regnskapspliktige som nevnt i § 1-1 kan utarbeide selskapsregnskap og konsernregnskap i samsvar med forskrifter gitt med hjemmel i regnskapsloven § 3-9 annet ledd, med de unntak og tillegg som følger av denne forskrift.

Regnskapsloven § 3-1 tredje ledd gjelder tilsvarende, men slik at bestemmelsene i regnskapsloven kapittel 6 og 7 likevel gjelder.

De særskilte bestemmelsene som følger av kapittel 2 til 5 i denne forskrift gjelder som hovedregel hver for seg. Reglene i § 3-2 nr. 2 til nr. 8 og § 4-2 andre ledd nr. 4 gjelder likevel under ett og kan ikke anvendes enkeltvis.

Kapittel 2. Regler om regnskapets bestanddeler

§ 2-1. Egenkapitaloppstilling

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2 kan, uten hensyn til bestemmelser gitt i forskrifter med hjemmel i regnskapsloven § 3-9 annet ledd, avvike fra bestemmelsene i IAS 1 nr. 8 c) og nr. 96 – 101 om krav til egenkapitaloppstilling. I stedet gjelder regnskapsloven § 7-25.

Kapittel 3. Måle- og innregningsregler

§ 3-1. Måle- og innregningsregler som gjelder alle regnskapspliktige under forskriften

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2 kan, uten hensyn til bestemmelser gitt i forskrifter med hjemmel i regnskapsloven § 3-9 annet ledd, gjøre følgende fravik fra bestemmelser i internasjonale regnskapsstandarder:

1. IFRS 1 nr. 10. Ved tidligere oppskrivning under god regnskapsskikk, kan slik balanseført verdi, uten hensyn til angitte kriterier i IFRS 1, videreføres ved overgangen.
2. IFRS 1 nr. 7 kan fravikes slik at balanseført verdi i samsvar med god regnskapsskikk kan videreføres som anskaffelseskost for eierandeler i datterselskap, tilknyttede selskap og felleskontrollert virksomhet i selskapsregnskapet.
3. IFRS 1 kan fravikes slik at bestemmelsene i nr. 24 også kan benyttes for regnskapspliktige som på en entydig måte kan dokumentere at det er tilknyttet selskap eller virksomhet under felles kontroll i regnskap til investor.
4. IFRS 1 nr. 24 kan fravikes slik at regnskapspliktige som utarbeider selskapsregnskap etter § 1-2 fritt kan velge mellom alternativ a) eller b).
5. IFRS 2 kan fravikes slik at den regnskapspliktige i stedet følger Norsk RegnskapsStandard 15A.
6. IFRS 5 kan fravikes i sin helhet.
7. IAS 10 nr. 12 og 13 kan fravikes slik at utbytte og konsernbidrag kan regnskapsføres i samsvar med regnskapslovens øvrige bestemmelser.
8. IAS 28 og IAS 31 kan fravikes slik at investering i tilknyttet selskap og deltakelse i felles kontrollert virksomhet kan regnskapsføres til anskaffelseskost i selskapsregnskapet.

§ 3-2 Særlige måle- og innregningsregler som bare gjelder selskapsregnskapet i konsern som bruker internasjonale regnskapsstandarder eller regler etter denne forskrift i konsernregnskapet.

Regnskapspliktige som er morselskap eller datterselskap i konsern som har konsernregnskap i samsvar med internasjonale regnskapsstandarder etter regnskapsloven § 3-9 første ledd eller etter denne forskrift, og som utarbeider selskapsregnskap etter § 1-2, kan gjøre følgende fravik fra bestemmelser i internasjonale regnskapsstandarder i dette selskapsregnskapet:

1. IAS 16 nr. 43 kan fravikes slik at de samme vurderinger av avskrivningsenhet (dekomponering) legges til grunn i selskapsregnskapet som i konsernregnskapet.
2. IAS 32 nr. 28-32, nr. 38, AG 30-35 og AG 37 kan fravikes i de tilfeller der kun foretak innenfor samme konsern er motpart i kontrakten.

Egenkapitalkomponenten i sammensatte finansielle instrumenter skal i slike tilfeller klassifiseres som finansiell forpliktelse.

3. IAS 39 nr. 4 og nr. 11 til 13 kan fravikes for kontrakter inngått mellom foretak i samme konsern.
4. IAS 39 nr. 5-7 kan fravikes slik at bestemmelsene erstattes av:
 - a. Denne standard kommer til anvendelse på kontrakter om kjøp eller salg av en ikke-finansiell gjenstand som kan gjøres opp netto i kontanter eller i et annet finansielt instrument eller ved bytte av finansielle instrumenter, som om kontraktene var finansielle instrumenter, unntatt kontrakter som er inngått og fortsatt innehas med det formål å motta eller levere en ikke-finansiell gjenstand i samsvar med foretakets eller ett eller flere konsernforetaks forventede innkjøps-, salgs- eller brukskrav.
 - b. Det er ulike måter en kontrakt om kjøp eller salg av en ikke-finansiell gjenstand kan gjøres opp på: netto i kontanter eller i et annet finansielt instrument eller ved bytte av finansielle instrumenter. Eksempler på dette er:
 - I. når vilkårene i kontrakten tillater begge parter å gjøre opp kontrakten netto i kontanter eller i et annet finansielt instrument, eller ved å bytte finansielle instrumenter,
 - II. når adgangen til å gjøre opp netto i kontanter eller i et annet finansielt instrument, eller ved å bytte finansielle instrumenter, ikke er eksplisitt i vilkårene i kontrakten, men foretaket har som praksis å gjøre opp tilsvarende kontrakter netto i kontanter eller i et annet finansielt instrument, eller ved å bytte finansielle instrumenter (enten med en motpart ved å inngå motregningskontrakter eller ved å selge kontrakten før den utøves eller forfaller),
 - III. når foretaket for tilsvarende kontrakter har som praksis å motta det underliggende og selge dette innen en kort periode etter levering med det formål å generere et overskudd fra kortsiktige svingninger i pris eller salgsmarginer, og
 - IV. når den ikke-finansielle gjenstanden som kontrakten omfatter, lett kan omgjøres i kontanter.

En kontrakt der punkt nr. II eller III. kommer til anvendelse, er ikke inngått med det formål å motta eller levere den ikke-finansielle gjenstanden i samsvar med foretakets forventede innkjøps-, salgs- eller bruksbehov, og faller dermed innenfor virkeområdet til denne standard. Dette gjelder allikevel ikke for konserninterne kontrakter. Andre kontrakter der punkt I. kommer til anvendelse, blir vurdert for å avgjøre om de ble inngått og fortsatt innehas med det formål å motta eller levere ikke-finansielle gjenstander i samsvar med foretakets forventede innkjøps-, salgs- eller bruksbehov, og om de derfor omfattes av denne standard.

- c. En utstedt opsjon om å kjøpe eller selge en ikke-finansiell gjenstand som kan gjøres opp i kontanter eller et annet finansielt instrument eller ved bytte av finansielle instrumenter, i samsvar med bokstav b. I. eller II., faller inn under virkeområdet til denne standard. Dette gjelder allikevel ikke for konserninterne kontrakter. En slik kontrakt kan ikke inngås med det formål å motta eller levere ikke-finansielle gjenstander i samsvar med foretakets forventede innkjøps-, salgs- eller bruksbehov.
5. I IAS 39 nr. 9, definisjon av finansiell eiendel eller finansiell forpliktelse til virkelig verdi over resultatet, gjelder følgende tilføyelse som nytt punkt iii) under bokstav b) etter siste punktum:
- iii) Finansiell eiendel eller finansiell forpliktelse hvor (i) eller (ii) ovenfor kommer til anvendelse i et overliggende konsernregnskap.
6. I IAS 39 nr. 20 c) ii) gjelder følgende tilføyelse etter siste punktum:
- Dersom foretaket har beholdt kontroll over en finansiell eiendel som følger av en konsernintern kontrakt, skal det fortsatt innregne den finansielle eiendelen. Reglene i IAS 39 nr. 30-35 og IAS 39 AG48 får i den anledning ikke anvendelse.
7. I IAS 39 nr. 88 gjelder følgende tilføyelse som nytt punkt f) etter siste punktum:
- I de tilfeller hvor (a) til (e) ovenfor er dokumentert og oppfylt i et overliggende konsernregnskap og det foreligger en konsernintern kontrakt som fullt ut gjenspeiler sikringsobjektet eller sikringsinstrumentet i det overliggende konsernets sikringsdokumentasjon, kan kopi av denne dokumentasjonen, med påført identifikasjon av den relevante konserninterne kontrakten, oppfylle kravene i (a) til (e) ovenfor.
8. I IAS 39 AG72 gjelder følgende tilføyelse som nytt tredje punktum:
- Bruk av middelkurser er også tillatt når en utlignende risikoposisjon følger fra eiendeler eller forpliktelser som er balanseført i et konsernforetak, og middelkurser er benyttet for enhetens eiendel eller forpliktelse i et overliggende konsernregnskap.
9. IAS 40 nr. 5 kan fravikes slik at samme klassifisering av eiendom (investeringseiendom eller eierbenyttet eiendom) legges til grunn i selskapsregnskapet som i konsernregnskapet.
10. IFRIC 4 kan fravikes for avtaler inngått med foretak innenfor samme konsern.

Kapittel 4. Regler om noter til årsregnskapet

§ 4-1. Noteopplysninger etter regnskapsloven kapittel 7

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi noteopplysninger etter regnskapsloven kapittel 7. Slik regnskapspliktig skal i tillegg opplyse om hvilke forenklinger etter denne forskrifts kapittel 3 som er benyttet.

§ 4-2. Noteopplysninger som følger av internasjonale regnskapsstandarter

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, kan fravike bestemmelsene i internasjonale regnskapsstandarter om opplysninger i noter til årsregnskapet.

Uten hensyn til bestemmelsen i første ledd skal det likevel gis noteopplysninger i henhold til følgende opplysningskrav i internasjonale regnskapsstandarter:

1. IFRS 1, nr. 39 a).
2. IFRS 2, med de tillegg og unntak som følger av Norsk RegnskapsStandard 15 A.
3. IFRS 6.
4. IFRS 7, med unntak fra nr. 32, nr. 34-42 og B6-B28. IFRS 7 nr. 5 tilføyes et unntak, slik at kravene i ikke gjelder for konserninterne kontrakter.
5. IAS 1, nr. 113- 115 og nr. 116-124. Regnskapspliktige morselskap eller datterselskap i konsern som utarbeider konsernregnskap i samsvar med internasjonale regnskapsstandarter etter regnskapsloven § 3-9 kan fravike denne bestemmelsen i selskapsregnskapet.
6. IAS 7.
7. IAS 16, nr. 73 a), nr. 73 e) iv) og nr. 77 for regnskapspliktige som benytter verdireguleringsmodellen.
8. IAS 19, nr. 120A h) og nr. 120A i) for regnskapspliktige som regnskapsfører estimatavvik direkte mot egenkapitalen.
9. IAS 29.
10. IAS 33.
11. IAS 34.
12. IAS 36, nr. 126 c) og d) for regnskapspliktige som benytter verdireguleringsmodellen.
13. IAS 38, nr. 118 e) iii) og nr. 124-125 for regnskapspliktige som benytter verdireguleringsmodellen.

IAS 38, nr. 122 a) for regnskapspliktige som har eiendeler definert som immaterielle eiendeler med ubestemt utnyttbar levetid i samsvar med IAS 38 nr. 88.
14. IFRIC 2.
15. IFRIC 5.
16. SIC 27.
17. SIC 29.

§ 4-3. Noteopplysning om investeringseiendommer

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, og som vurderer investeringseiendommer til virkelig verdi i henhold til IAS 40, skal opplyse om hvilke verdsettingsmetoder som er benyttet, og om vesentlige forutsetninger som beregningene bygger på. Det skal videre opplyses i hvilken grad verdsettingen bygger på ekstern takst. Ytterligere opplysninger skal gis i den utstrekning dette er nødvendig for å bedømme de vurderinger som ligger til grunn for regnskapet.

§ 4-4. Noteopplysning om biologiske eiendeler

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, og som vurderer biologiske eiendeler og produkter produsert av slike til virkelig verdi i henhold til IAS 41, skal opplyse om hvilke verdsettingsmetoder som er benyttet, og om vesentlige forutsetninger som beregningene bygger på. For hver gruppe av biologiske eiendeler skal det opplyses om beholdningskvanta ved periodens slutt og gjennomsnittsverdier per enhet. Det skal spesifiseres hvordan beholdningsendringer er fremkommet. For produkter produsert av biologiske eiendeler skal det opplyses om periodens produksjonskvanta. Ytterligere opplysninger skal gis i den utstrekning dette er nødvendig for å bedømme de vurderinger som ligger til grunn for regnskapet.

§ 4-5. Noteopplysning om beholdninger

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om varelager:

1. Prinsippene som er anvendt ved regnskapsføring av varelager, herunder metode for tilordning av anskaffelseskost.
2. Balanseført verdi av varelager fordelt på råvarer, varer under tilvirkning og ferdigvarer sammen med tilsvarende tall fra foregående år.
3. Balanseført verdi av samlet varelager fordelt på den delen som er vurdert til anskaffelseskost og den delen som er vurdert til virkelig verdi.
4. Periodens resultatførte reversering av tidligere perioders nedskrivning og begrunnelse for slik reversering.
5. Balanseført verdi av varelager som er stillet som sikkerhet for forpliktelser.

§ 4-6. Noteopplysning om anleggskontrakter

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om anleggskontrakter:

1. Hovedprinsippene for beregning av fullføringsgraden.
2. Omfang av igangværende anleggskontrakter med angivelse av total utført produksjon, kontraktskostnader påløpt på balansedagen og estimert kontraktsfortjeneste på balansedagen.
3. Gjenværende produksjon på tapskontrakter.
4. Foretak som kun er involvert i et fåtall anleggskontrakter, kan unnlate å gi informasjon som nevnt i pkt. 1) og 2) dersom dette åpenbart er berettiget ut fra konkurransemessige hensyn.

Følgende poster må dessuten opplyses i noter i den grad de ikke er spesifisert i balansen:

1. Andel av utestående fordringer som skyldes at betalinger er holdt tilbake av kundene i henhold til betingelsene i kontrakten.
2. Opptjente, ikke fakturerte inntekter som er inkludert i kundefordringer.
3. Forskuddsfakturert produksjon.

§ 4-7. Noteopplysning om hendelser etter balansedagen

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om hendelser etter balansedagen:

1. Foretaket skal angi datoen for vedtak om fremleggelse av regnskapet og hvem som har fattet vedtaket. Hvis foretakets eiere har myndighet til å endre regnskapet etter dette tidspunkt, bør foretaket opplyse om dette.
2. Hvis foretaket får informasjon etter balansedagen om forhold som eksisterte på balansedagen, skal foretaket oppdatere tilleggsopplysningene som vedrører disse forhold i lys av den nye informasjonen.
3. Når hendelser etter balansedagen uten regnskapsmessig konsekvens er av en slik betydning at manglende informasjon om disse vil påvirke regnskapsbrukernes evne til å foreta korrekte vurderinger og beslutninger, skal foretaket gi følgende tilleggsopplysninger for hver vesentlige kategori av slike hendelser:
 - a. trekk ved hendelsen,
 - b. et estimat på finansielle følger av hendelsen, eller en uttalelse om at det ikke er mulig å foreta et slikt estimat.

§ 4-8. Noteopplysning om offentlige tilskudd

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om offentlige tilskudd:

1. Hvilke typer tilskudd foretaket har og varighet. Det skal gis informasjon om betingede forpliktelser tilknyttet tilskuddet, herunder tilbakebetalingsforpliktelser dersom visse forutsetninger ikke oppfylles.
2. Regnskapsmessig behandling av tilskudd, herunder brutto- eller nettoføring.
3. Tilskuddsbeløpets størrelse. Dersom størrelsen ikke kan estimeres fordi reell markedsverdi ikke foreligger, skal arten og omfanget omtales.
4. Opplysninger om tilskudd som ikke direkte fremgår av regnskapet.

§ 4-9. Noteopplysning om pensjonskostnader

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om pensjonskostnader:

1. Foretakets pensjonsordninger inklusive opplysning om antallet personer forpliktelser omfatter og betingelser.
2. Regnskapsprinsipper inklusiv metoder for vurdering av pensjonsmidlene og aktuarmessige beregninger.
3. Viktige økonomiske og aktuarmessige forutsetninger.

4. Sammensetning av netto pensjonskostnad herunder eventuelle effekter av oppgjør eller avkorting av pensjonsplan.
5. Faktisk avkastning på og sammensetning av pensjonsmidler.
6. Avstemming mellom faktisk netto pensjonsforpliktelse og balanseført netto pensjonsforpliktelse som viser størrelsen av utsatt resultatføring av virkning av estimatendringer og avvik mellom faktisk og forventet avkastning på pensjonsmidler, samt virkning av endringer i pensjonsplaner og eventuelt tidligere overgangsbetrag som ennå ikke er resultatført.

For innskuddsplaner må det gis opplysning om årets beløp innregnet i resultatregnskapet.

For flerforetaksplan som er ytelsesplan, men som regnskapsføres som innskuddsbasert pensjonsplan, skal følgende opplysninger gis:

1. Det faktum at planen er en ytelsesbasert pensjonsplan; og
2. Grunnen til at det ikke finnes tilstrekkelig informasjon til å gjøre foretaket i stand til å regnskapsføre planen som en ytelsesbasert pensjonsplan.

I den utstrekning et overskudd eller underskudd i flerforetaksplanen kan påvirke størrelsen på fremtidige innskudd, i tillegg opplyse om:

1. Eventuell tilgjengelig informasjon om slikt overskudd eller underskudd.
2. Grunnlaget som er benyttet for å fastsette dette overskuddet eller underskuddet; og
3. Eventuelle konsekvenser av dette for foretaket.

§ 4-10. Noteopplysning om anleggsmidler holdt for salg og avviklet virksomhet

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om anleggsmidler holdt for salg og avviklet virksomhet:

1. En beskrivelse av den virksomheten som avvikles eller avhendes.
2. Netto balanseført verdi av de eiendeler og forpliktelser som inngår i virksomheten som er under avvikling eller avhendelse.
3. Netto resultat, herunder eventuell gevinst og tap knyttet til avhendelsen eller avviklingen.

§ 4-11. Noteopplysning om fusjon

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende tilleggsopplysninger om fusjon som er overtakelse i den regnskapsperiode hvor fusjonen ble gjennomført:

1. Navnet på og beskrivelse av det eller de overdragende selskaper.
2. Avtaletidspunkt og gjennomføringstidspunkt for fusjonen.
3. Eventuelle deler av den sammenslåtte virksomhet som er besluttet solgt eller nedlagt som følge av fusjonen.
4. Opplysning om at fusjonen er regnskapsført som transaksjon.

5. Anskaffelseskost, beskrivelse av vederlaget og eventuelle forpliktelser knyttet til vederlaget. I note som spesifiserer egenkapitalendringer (jf regnskapsloven § 7-25) skal vederlaget fremgå brutto.
6. Goodwill og negativ goodwill, jf regnskapsloven §§ 7-12 og 7-14.
For goodwill omfatter dette opplysninger om avskrivningsplan. Dersom goodwill avskrives over mer enn fem år, skal grunnlaget for anslaget på økonomisk levetid beskrives. Det skal dessuten gis begrunnelse for avskrivning etter andre prinsipper enn lineær avskrivning.
For negativ goodwill skal det gis opplysninger om resultatføring.
7. Vurdering av utsatt skatt.
8. Dersom det er tatt hensyn til sesongvariasjon ved tilordning av anskaffelseskost, skal dette opplyses.

For fusjon regnskapsført som kontinuitet eller konsernkontinuitet skal følgende opplysninger gis i den regnskapsperiode hvor fusjonen ble gjennomført:

9. Navnet på og beskrivelse av de foretak som er fusjonert.
10. Eventuelle deler av den sammenslåtte virksomhet som er besluttet solgt eller nedlagt som følge av fusjonen.
11. Opplysning om og begrunnelse for regnskapsføring som kontinuitetsunntak eller kontinuitetsgjennomskjæring, jf regnskapsloven § 7-2.
12. Beskrivelse av vederlaget. Det skal opplyses hvor stor andel aksjevederlaget utgjør av stemmeberettiget kapital.

Store foretak skal gi samtlige opplysninger ovenfor. Øvrige foretak plikter bare å gi opplysninger etter nr. 1), 2), 4), 5), 6), 9) og 11).

§ 4-12. Noteopplysning om usikre forpliktelser og betingede eiendeler

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal for hver klasse av avsetninger gi følgende spesifikasjoner:

1. Inngående og utgående balanse.
2. Periodens tillegg i avsetning og ny avsetning.
3. Oppgjør som er motregnet mot avsetning i perioden.
4. Reversering i perioden (annet enn motregning av oppgjør som avsetningen skal dekke).
5. Økning i avsetning i perioden som skyldes renteeffekten av neddiskontering.

For hver klasse av avsetninger skal det også gis følgende opplysninger:

1. En kort beskrivelse av forpliktelsens art og antatt oppgjørstidspunkt.
2. En karakteristikk av usikkerhet med hensyn til oppgjørstidspunkt og oppgjørstørrelse. Når beregningene er særlig knyttet til forutsetninger om fremtidige hendelser, skal forutsetningene fremgå. Dersom det er tatt hensyn til forventet gevinst på salg av eiendel ved beregning av oppgjørsverdi, skal dette særskilt opplyses.
3. Mulig regressrett, med særskilt angivelse av hvor mye av slik regressrett som er tatt hensyn til i regnskapsføringen.

I noen sjeldne tilfeller kan det forekomme at offentliggjøring av opplysninger som nevnt ovenfor kan forventes å skade foretakets stilling i en tvist med andre som gjelder en usikker forpliktelse som regnskapsføres. I slike tilfeller kan noteopplysning begrenses til en beskrivelse av tvisten og en begrunnelse for hvorfor noteopplysningen er blitt gjort begrenset.

Noteopplysning om usikre forpliktelser som ikke regnskapsføres etter reglene i første og andre ledd, skal inneholde:

1. En kort beskrivelse av hver klasse av usikre forpliktelser på balansedagen.
2. Et anslag på virkning i resultatregnskap og balanse av at forpliktelsen var blitt regnskapsført. Dersom det ikke regnes som praktisk mulig å gi et slikt anslag, skal grunnene til det oppgis.
3. En indikasjon på usikkerheten i tidspunkt og beløp for oppgjøret.
4. Muligheten for regress.

I noen sjeldne tilfeller kan det forekomme at offentliggjøring av opplysninger som nevnt ovenfor, kan forventes å skade foretakets stilling i en tvist med andre som gjelder en usikker forpliktelse som ikke regnskapsføres. I slike tilfeller kan noteopplysning begrenses til en beskrivelse av tvisten og en begrunnelse for hvorfor noteopplysningen er blitt gjort begrenset.

Hvis det er sannsynlighetsovervekt for at foretaket vil motta et oppgjør knyttet til betingede eiendeler, skal det gis noteopplysning om disse. Noteopplysningen skal inneholde en kort beskrivelse av betingede eiendeler på balansedagen. Dersom det er praktisk mulig, skal det gis et anslag på virkning i resultatregnskap og balanse av at den betingede eiendelen var blitt regnskapsført. Dersom det ikke regnes som praktisk mulig å gi et slikt anslag, skal grunnene til det oppgis.

I noen sjeldne tilfeller kan det forekomme at offentliggjøring av opplysninger som nevnt ovenfor, kan forventes å skade foretakets stilling i en tvist med andre som gjelder en betinget eiendel. I slike tilfeller kan noteopplysning begrenses til en beskrivelse av tvisten og en begrunnelse for hvorfor noteopplysningen er blitt gjort begrenset.

§ 4-13 Noteopplysning om leieavtaler

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om leieavtaler:

1. For hver post i balansen under varige driftsmidler skal det opplyses om balanseførte leieavtaler etter regnskapsloven § 7-13. Dette innebærer at det som et minimum for hver post må opplyses om hvor mye av den balanseførte verdi som utgjør balanseførte leieavtaler. Er leieavtalen vesentlig bør også årets avskrivning på balanseførte leieavtaler opplyses.
2. Forpliktelsen knyttet til leieavtalen skal opplyses om i note etter regnskapsloven § 7-21 tredje ledd. Det må opplyses om sum resterende estimerte leiebetalinger og nåverdien av disse. Estimert leiebetaling som forfaller henholdsvis i løpet av ett år, to til fem år og mer enn fem år fram i tid skal spesifiseres både med nominelt beløp og nåverdi. For vesentlige leieavtaler skal det opplyses om hvordan eventuell variabel leie er fastsatt, variabel leie som er kostnadsført i perioden, hvorvidt det eksisterer rett til

forlenget leie eller kjøp av eiendelen samt andre utvidelsesklausuler og betingelsene knyttet til avtalene. Vesentlige leieavtaler som medfører restriksjoner knyttet til utbytteutdeling, gjeldsopptak og ytterligere inngåelse av leieavtaler må opplyses om.

Regnskapspliktig som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2 skal gi følgende tilleggsopplysninger om leieavtaler som ikke balanseføres:

1. Når leieavtaler ikke balanseføres skal det i note til regnskapet, med tilsvarende spesifisering som i oppstillingsplanen i balansen, opplyses om årlig leie samt leieavtalens varighet.

§ 4-14. Noteopplysning om inntektsskatt

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger knyttet til balansen:

1. Skatteeffekten av midlertidige forskjeller og underskudd til fremføring som har gitt opphav til utsatt skatt og utsatte fordeler spesifisert på typer av midlertidige forskjeller.
2. Det skal opplyses om balanseført utsatt skattefordel som er sannsynliggjort gjennom fremtidig inntjening og utsatt skattefordel som ikke er balanseført.
3. Tidspunkt for utløp av fremføringsperioden for underskudd.
4. Aggregerte midlertidige forskjeller knyttet til investering i tilknyttet selskap og datterselskap og felles kontrollert virksomhet som det ikke er regnskapsført utsatt skatt på.
5. Størrelsen på betalbar og utsatt skatt knyttet til poster som er ført direkte mot egenkapitalen.

Følgende opplysninger skal gis knyttet til resultatregnskapet:

1. Avstemning som viser sammenhengen mellom skattekostnaden og skatt beregnet som gjennomsnittlig nominell skattesats på resultat før skatt. Oppstillingen kan utarbeides med utgangspunkt i prosentsammenligning eller kronesammenligning.
2. Sammensetningen av skattekostnaden tilknyttet ordinært og ekstraordinært resultat, herunder refusjon av skatt etter delingsreglene.
3. Fordeling av skattekostnad på ordinært og ekstraordinært resultat på norsk og utenlandsk del.
4. Virkningen av endring i skatteregler og skattestatus på periodens ordinære og ekstraordinære skattekostnad.

Opplysninger knyttet til særskilte bransjer

Petroleumsvirksomhet:

1. Virkningen av friinntekten på særskatten for foretak som er skattepliktig etter petroleumsskatteloven.

Kraftvirksomhet:

1. Virkningen av friinntekten på særskattesatsen for foretak som er skattepliktig etter reglene for kraftforetak.

Rederiselskaper:

Foretak som omfattes av skattereglene for rederiselskaper skal i selskapsregnskapet gi følgende opplysninger.

1. Redegjørelse for den praktiske tilnærmingsmetoden som er valgt for å ta hensyn til nåverdieffekten av utsatt beskatningstidspunkt.
2. Oversikt over utvikling i beskattet egenkapital.
3. Oversikt over utvikling i ubeskattet egenkapital.
4. Virkningen på skattekostnaden av inntreden i ordningen.
5. Virkningen på skattekostnaden av uttreden av ordningen.
6. Beregningen av utsatt skatt.

§ 4-15. Opplysninger om nærstående parter

Store foretak, jf. regnskapsloven § 1-5, som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2 skal gi følgende tilleggsopplysninger om transaksjoner, vederlagsfrie overføringer og avtaler med nærstående parter når slike opplysninger kan være av betydning for regnskapsbrukernes vurdering av foretaket. Opplysningsplikten omfatter også avtaler som begrenser adgangen til å gjennomføre transaksjoner. Opplysningsplikten omfatter regnskaps-perioden og de perioder det gis sammenligningstall for.

Uavhengig av om det har vært gjennomført transaksjoner eller inngått avtaler mellom nærstående parter skal det alltid opplyses om navn på eiere som direkte eller indirekte har bestemmende innflytelse, deltar i felles kontroll eller har betydelig innflytelse, samt om foretakets eierandeler i andre foretak hvor det har bestemmende innflytelse, deltar i felles kontroll eller har betydelig innflytelse. Det skal gis opplysninger om aksjonæravtaler så langt foretaket er kjent med disse.

Det kreves ikke opplysninger om transaksjoner på vanlige vilkår med långivere, myndigheter, enkeltstående kunder eller leverandører. I de tilfeller hvor noen av disse har betydelig eller bestemmende innflytelse på annet grunnlag, det vil si ved eierskap eller ved avtale om innflytelse, ved deltakelse i besluttsende organer, eller som ledende ansatt i foretaket, skal det gis opplysninger etter denne standard.

For transaksjoner og avtaler med nærstående parter skal det opplyses om:

1. Navn på nærstående part.
2. Forholdet mellom foretaket og nærstående parter.
3. Hva transaksjonen eller avtalen omfatter.
4. Størrelse på transaksjonen eller avtalen.
5. Fordringer og gjeld på balansedagen.

Transaksjoner eller avtaler av samme art kan opplyses aggregert, med mindre opplysninger om hver enkelt transaksjon er nødvendig for å forstå virkningen på regnskapet.

For transaksjoner og avtaler mellom selskaper i samme konsern skal det bare gis opplysninger i selskapsregnskapet, og eventuelt underkonsernregnskapet, til datterselskaper med minoritetsinteresser.

For transaksjoner og avtaler mellom felles kontrollert virksomhet og deltaker, og mellom tilknyttet selskap og investor, skal det bare gis opplysninger i selskapsregnskapet, og eventuelt konsernregnskapet, til henholdsvis felles kontrollert virksomhet og tilknyttet selskap.

§ 4-16. Noteopplysning om konsernregnskap

Regnskapspliktige som utarbeider konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om dette konsernregnskapet:

1. Anvendte konsolideringsprinsipper ved utarbeidelse av konsernregnskapet, jf. regnskapsloven § 7-2. Dette omfatter prinsipper for behandlingen av mer- og mindreverdier, goodwill og negativ goodwill med plan for avskrivning eller inntektsføring, transaksjoner mellom konsernselskaper, minoritetsinteresser, utgang datterselskap og trinnvis kjøp.
2. Dersom det er anvendt andre regnskapsprinsipper i datterselskapenes regnskaper enn i konsernregnskapet, skal dette opplyses, jf. regnskapsloven § 7-2. Dersom det er brukt forskjellige regnskapsprinsipper for like regnskapsposter eller transaksjoner i konsernregnskapet, jf. regnskapsloven § 3-6, skal det opplyses. Det skal også opplyses hvor stor del av de enkelte regnskapspostene som er vurdert etter forskjellige prinsipper.
3. Navn (firma), forretningskontor, eierandel og stemmeandel for selskaper som er konsolidert, jf. regnskapsloven § 7-15.
4. Dersom datterselskap konsolideres på grunn av at det foreligger faktisk eller juridisk kontroll uten at det foreligger et stemmeflertall grunnet eierskap, skal dette forklares.
5. Navn på selskaper som ikke konsolideres, hvor morselskapet, ved direkte eller indirekte eie har flertallet av stemmene, men likevel ikke bestemmende innflytelse, jf. regnskapsloven § 7-15.
6. Korrigering av tilordningen av anskaffelseskost som følge av ny informasjon om verdier på tidspunktet for konserndannelsen skal opplyses og forklares i den regnskapsperiode korreksjonene gjøres.
7. Dersom vederlaget, og dermed også anskaffelseskost, blir endret etter oppkjøpet, for eksempel som følge av et betinget vederlag, skal den endrede anskaffelseskost og tilordning opplyses og forklares i den regnskapsperiode endringen skjer.
8. Dersom det er viktig for å bedømme konsernets stilling og resultat, skal det opplyses om konserndannelse som skjer etter balansedagen, men før offisielt regnskap godkjennes av styret, jf. § 4-7.

For konserndannelse som er oppkjøp skal følgende opplysninger gis i den regnskapsperiode hvor oppkjøpet fant sted:

1. Navnet på og beskrivelse av det foretak som er oppkjøpt. Er dette et konsern opplyses morselskapets navn.
2. Tidspunktet for konserndannelsen.
3. Eventuelle deler av den sammenslåtte virksomhet som er besluttet solgt eller nedlagt som følge av oppkjøpet.
4. Opplysning om at det overtatte foretak er regnskapsført etter oppkjøpsmetoden.

5. Andelen av stemmeberettiget kapital som er kjøpt.
6. Anskaffelseskost, og beskrivelse av vederlaget, herunder betinget vederlag.
7. Goodwill og negativ goodwill og prinsippene for regnskapsmessig behandling, jf. regnskapsloven §§ 7-12 og 7-14.
8. For goodwill omfatter dette opplysninger om avskrivningsplan og begrunnelse for avskrivning etter andre prinsipper enn lineær avskrivning.
9. Avsetninger til restrukturering av virksomheten som er en følge av oppkjøpet; både art og beløp skal spesifiseres.
10. Behandlingen av utsatt skatt.
11. Dersom det er tatt hensyn til sesongvariasjon ved tilordning av anskaffelseskost, skal dette opplyses.
12. Dersom det er betydelig usikkerhet knyttet til tilordningen av anskaffelseskost, skal det opplyses om hvilke forutsetninger som er lagt til grunn, og hvilken effekt fremtidige endringer kan få på de presenterte regnskaper. Dersom anskaffelseskost er reallokert i perioden skal dette opplyses.

Ved kontinuitet i regnskapsføringen av konserndannelse skal følgende opplysninger gis i den regnskapsperiode hvor konserndannelsen fant sted:

1. Navnet på og beskrivelse av det overdratte foretak. Er dette konsern opplyses morselskapets navn.
2. Tidspunkt for konserndannelsen.
3. Eventuelle deler av den overdratte virksomheten som er besluttet solgt eller nedlagt som følge av sammenslåingen.
4. Opplysning om og begrunnelse for regnskapsføring som kontinuitetsunntak eller kontinuitetsgjennomskjæring, jf. regnskapsloven § 7-2.
5. Utstedte eierandeler (aksjer, andeler, o.l.) og annet vederlag ved konserndannelsen, aksjeklasse, antall utstedte aksjer eller andeler og den prosentvise andel av stemmeberettiget kapital.

§ 4-17. Noteopplysning om investering i tilknyttet selskap og deltagelse i felleskontrollert virksomhet

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om tilknyttet selskap og felles kontrollert virksomhet som regnskapsføres etter egenkapitalmetoden eller bruttometoden:

- a) Navn på selskap/virksomhet det er investert i (firma), forretningskontor, eierandel og andel av stemmeberettiget kapital.
- b) For hver vesentlig investering og samlet:

	Verdi i balansen ved periodens begynnelse
+/-	Tilgang/avgang i perioden
+/-	Resultatandel
+/-	Internfortjenester
	Utbytte
+/-	Egenkapitaljustering ført direkte mot egenkapitalen
+/-	<u>Innbetalt/tilbakebetalt egenkapital i perioden</u>

= Verdi i balansen ved periodens slutt

Avskrevet på merverdi i perioden.

Merverdi ved periodens slutt.

Eventuelle avvikende regnskapsår og forskjellige regnskapsprinsipper.

For andeler i tilknyttet selskap og felles kontrollert virksomhet som er kjøpt i regnskapsperioden, og som regnskapsføres etter egenkapitalmetoden, skal i tillegg følgende opplysninger gis:

- anskaffelseskost
- balanseført egenkapital på kjøpstidspunktet

Deltaker skal i tillegg gi følgende opplysninger om deltakelse i felles kontrollert virksomhet som er selskap når deltakelsen er vesentlig for deltaker:

1. Innbetalt kapital, skyldig innskudd, andel av resultat dersom resultatandelen avviker vesentlig fra eierandelen og spesifikasjonsmåte i deltakers regnskap.
2. Deltaker som innarbeider sin andel linje for linje må spesifisere samlet andel i felles kontrollerte virksomheter for hver hovedgruppe i regnskapet.

For tilknyttet selskap eller felles kontrollert virksomhet som regnskapsføres etter kostmetoden skal det gis følgende tilleggsopplysninger:

1. Navn på selskap/virksomhet det er investert i (firma), forretningskontor, eierandel og andel av stemmeberettiget kapital
2. Egenkapital og resultat ifølge siste årsregnskap.

§ 4-18. Noteopplysning om immaterielle eiendeler

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om immaterielle eiendeler, herunder om økonomisk levetid, valg av avskrivningsplan og eventuell endring i avskrivningsplan for hver av følgende poster i balansen:

1. Forskning og utvikling.
2. Konsesjoner, patenter, lisenser, varemerker og lignende rettigheter.

For hver av postene skal det videre gis opplysning om:

1. Anskaffelseskost med spesifikasjon av eventuelt balanseførte låneutgifter knyttet til egenutviklede immaterielle eiendeler.
2. Tilgang og avgang i løpet av regnskapsåret.
3. Samlede avskrivninger, nedskrivninger og reverseringer av nedskrivninger.
4. Avskrivninger, nedskrivninger og reverseringer av nedskrivninger i regnskapsåret.

For forskning og utvikling skal det særskilt opplyses om samlede utgifter medgått til forskning og utvikling i regnskapsåret. Det skal opplyses om forventet

Samlet inntjening av pågående forskning og utvikling motsvarer medgåtte samlede utgifter. Arten av forskning og utvikling som drives skal angis.

Dersom det er vesentlig for forståelsen av regnskapet skal de regnskapsprinsipper som er anvendt for utgifter til egen forskning og utvikling opplyses. Videre bør foretaket gi en beskrivelse av vesentlige pågående forsknings- og utviklingsaktiviteter i note til årsregnskapet eller i årsberetningen.

§ 4-19. Noteopplysning om fisjon

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om fisjon i den regnskapsperiode hvor fisjonen fant sted:

1. Navnet på alle fisjonerte selskaper.
2. En nærmere beskrivelse av overdragende selskap, samt overtakende selskap i en fusionsfusjon.
3. I overdragende selskap som videreføres skal det gis opplysning om eventuell kapitalnedsettelse og, i tilfelle skjevdeling, om eventuelle innløsningsaksjer.
4. Delingstidspunkt, eller eventuelt avtaletidspunkt og gjennomføringstidspunkt, som er lagt til grunn i regnskapet.
5. Fisjonens juridiske struktur.
6. Anvendelse av regnskapsprinsipper og begrunnelse for dette.
7. Beskrivelse av alle vederlag.
8. Eventuelle vilkår om etterfølgende justering av delingen.

Ved fisjon regnskapsført som transaksjon skal det i tillegg gis følgende opplysninger:

9. Verdi av egenkapitaluttak og verdi og fordeling av egenkapitalinnskudd.
10. Vurdering av utsatt skatt.
11. I overtakende selskap skal det gis opplysning goodwill og negativ goodwill tilsvarende det som gjelder for fusjon, jf. NRS Fusjon pkt. 5.

Solidaransvar som nevnt aksjelovene § 14-11 skal opplyses, og eventuelt regnskapsføres, i samsvar med retningslinjene i NRS Usikre forpliktelser og betingede eiendeler.

Store foretak, jf. regnskapsloven § 1-5, skal gi samtlige opplysninger ovenfor. Andre skal gi samtlige opplysninger ved skjevdeling. I øvrige fisjoner er det tilstrekkelig at andre foretak gir opplysninger som nevnt i punkt 1), 3), 4), 5) og 6).

§ 4-20. Noteopplysning om nedskrivning av anleggsmidler

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om nedskrivning og reversering av nedskrivning av anleggsmidler:

1. Størrelsen på nedskrivning i perioden fordelt på ulike klasser av anleggsmidler, dersom dette ikke fremgår av resultatregnskapet.
2. Forutsetninger som er lagt til grunn for nedskrivning, herunder hvorledes vurderingsenhet og gjenvinnbart beløp er fastsatt.
3. Størrelsen på reversering i perioden fordelt på ulike klasser av anleggsmidler.
4. Forutsetninger som er lagt til grunn for reversering. Dersom det er foretatt reversering av tidligere nedskrivning på goodwill skal det opplyses hvilken ekstern hendelse som tilsier reversering.

§ 4-21. Noteopplysning om transaksjoner og regnskap i utenlandsk valuta

Regnskapspliktige som utarbeider selskaps- eller konsernregnskap etter § 1-2, skal gi følgende opplysninger om transaksjoner og regnskap i utenlandsk valuta:

1. Begrunnelse for valg av regnskapsvaluta hvis denne ikke er norske kroner, og begrunnelse for en eventuell endring av regnskapsvaluta.
2. Begrunnelse for eventuell endring av klassifikasjon av utenlandske enheter, og virkningen av endringen.
3. Valg av metode for omregning av selvstendige utenlandske enheter i høyinflasjonsland.
4. Resultatførte valutagevinster og –tap.
5. Periodens og akkumulerte omregningsdifferanser ført mot egenkapitalen.

Kapittel 5. Ikrafttredelse og virkningstidspunkt

§ 5-1. Ikrafttredelse og virkningstidspunkt

Denne forskrift trer i kraft 1. januar 2008, med virkning for regnskapsår påbegynt 1. januar 2007 eller senere. Fra samme tidspunkt oppheves forskrift 22.12.2006 nr. 1582 om forenklet anvendelse av internasjonale regnskapsstandarder.

FORSLAG TIL FORENKLING I INNREGNINGS- OG MÅLEREGLER

Referanse til IFRS	Kommentar
Generelt	Det vises til drøfting i høringsnotatets punkt 6, hvor det konkluderes som følger: • Foreslåtte forenklinger nedenfor er valgfrie • Valget kan gjøres enkeltvis, for hver mulighet, med unntak av forenklinger under IFRS 7, IAS 32 og IAS 39. For IFRS 7, IAS 32 og IAS 39 må forenklinger velges samlet, ikke enkeltvis. • Det skal opplyses om hvilke forenklinger som er anvendt.
IFRS 1 Førstegangsanvendelse av IFRS	Som utgangspunkt bør foretak som bruker forenklet IFRS anvende vurderingsreglene i IFRS 1 fullt ut, men enkelte unntak foreslås. <i>Anskaffelseskost</i> Alle balanseposter skal i utgangspunktet regnskapsføres i samsvar med IFRS ved overgangen. Dette innebærer blant annet at datterselskaper, tilknyttet selskap og felles kontrollert virksomhet skal balanseføres til anskaffelseskost i samsvar med IFRS. I tilfeller hvor det eksempelvis er utdelt utbytte/konsernbidrag tilbake i tid, kan det være en krevende oppgave å rekonstruere anskaffelseskost i samsvar med IFRS. Det er foreslått forenklinger fra IASB mht hva som kan anses som kost for investering i datterselskaper. Det samme er ikke foreslått for investering i tilknyttet selskap og felles kontrollert virksomhet. Uavhengig av utfallet på foreslått forenkling fra IASB, bør foretak som anvender forenklet IFRS kunne videreføre anskaffelseskost som er anvendt under god regnskapsskikk for datterselskap, tilknyttet selskap og felles kontrollert virksomhet. Tidligere oppskrivninger under god regnskapsskikk vil ofte ikke være gjennomført i samsvar med IFRS, og kan i så fall ikke videreføres som anskaffelseskost under IFRS. Oppskrivninger gjennomført under god regnskapsskikk, bør av forenklingshensyn kunne videreføres under forenklet IFRS. <i>Samordning mot konsernregnskapsverdier</i> Det foreslås at reglene i IFRS 1.24 også skal gjelde for tilknyttede selskap og felleskontrollert virksomhet som går over til anvendelse av forenklet IFRS på et senere tidspunkt enn konsernet, når konsernet anvender full eller forenklet IFRS. Dermed oppnår man den overordnede målsetting om at alle løsninger som anvendes i konsernregnskapet kan anvendes i selskapsregnskapet. Et eksempel på tilpasning til konsernets vurderinger vil være bruk av samme størrelse på "korridor" knyttet til pensjon, både i selskaps- og konsernregnskap. Det foreslås også at foretak som inngår i konsern som anvender full eller forenklet IFRS i sitt konsernregnskap, fritt skal kunne velge mellom alternativ a) og b) i IFRS 1.24 for de ulike postene i åpningsbalansen.

IFRS 2 Aksjebasert betaling	IFRS 2 gjelder i henhold til NRS 15A fullt ut for foretak som avlegger regnskap i samsvar med regnskapsloven kapittel 3-7. NRS 15 A angir enkelte unntak og tillegg. Disse bør gjelde tilsvarende for foretak som anvender forenklet IFRS. Det foreslås at foretak som anvender forenklet IFRS kan anvende unntak og tillegg i henhold til NRS 15A.
IFRS 3 Virksomhetssammenslutninger	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IFRS 3.
IFRS 4 Forsikringskontrakter	Forenklinger er ikke vurdert. Foretak som omfattes av standarden er primært foretak som er underlagt særskilt regulering. Det vises til Finansdepartementets høringsbrev av 3. oktober 2006, hvor egne regler for finansnæringen foreslås.
IFRS 5 Anleggsmidler holdt for salg og avhendelse av virksomhet	Behov for unntak fra IFRS 5 er særlig aktuelt for foretak innenfor IFRS-rapporterende konsern. Vurderinger som gjennomføres på konsernnivå kan avvike fra vurderinger på selskapsnivå, eksempelvis kan anleggsmidler og avhendingsgrupper ligge innunder IFRS 5 på selskapsnivå, mens den samme vurderingen av vesentlighetsgrunner ikke gjennomføres på konsernnivå. Det kan derfor være en betydelig forenkling å unnlate vurderinger som uansett reverseres på konsernnivå. IFRS 5 er først og fremst en standard som regulerer presentasjon. Foretak som anvender forenklet IFRS er pålagt å anvende regnskapsloven kapittel 6. Disse to forhold sett i sammenheng tilsier at også andre foretak enn ovennevnte bør få en lemping ved unntak fra IFRS 5. Ved unntak fra IFRS 5 er det nødvendig å vurdere om foretakene som anvender adgangen i stedet skal pålegges krav i samsvar med god regnskapsskikk, se NRS 12 Avvikling og avhendelse av virksomhet, punkt 2. I henhold til denne standarden begrenses en minimumsløsning til notekrav i samsvar med NRS 8 God regnskapsskikk for små foretak. Etter Norsk RegnskapsStiftelse oppfatning er en slik løsning tilstrekkelig for foretak som tillates unntak fra IFRS 5. Konklusjon: Foretak som anvender forenklet IFRS tillates unntak fra IFRS 5. I så fall må det opplyses om dette. Ved bruk av denne adgangen kreves minimumsinformasjon i samsvar NRS 8.
IFRS 6 Leting etter og evaluering av mineralressurser	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IFRS 6. IFRS 6 er en midlertidig standard som hovedsakelig tillater at selskaper velger regnskapsprinsipper i samsvar med tidligere anvendte regnskapsprinsipper, uavhengig av om disse prinsippene er i strid med IASBs rammeverk. Ut fra at standarden i hovedsak tillater videreføring av tidligere praksis, inklusive krav til klassifisering og tilleggsopplysninger, anses det ikke å være behov for unntak, verken fra måleregler, klassifiseringsregler eller opplysningskrav.

IFRS 7 Finansielle instrumenter – opplysninger	IFRS 7 vedrører opplysningskrav. Se vedlegg 3 for kommentarer.
IFRS 8 Segmentrapportering	Standarden gjelder kun børsnoterte foretak, og disse skal i henhold til regnskapsloven følge IFRS fullt ut i konsernregnskapet. Hvis det avlegges konsernregnskap, gjelder ikke kravet selskapsregnskap for mor. Det anses ikke å være behov for forenkling for et foretak som frivillig anvender IFRS 8 under forenklet IFRS. IFRS 8 legges derfor til grunn fullt ut for de selskaper som frivillig velger å benytte denne standarden.
IAS 1 Presentasjon av finansregnskap	Se høringsbrevet punkt 4.5 for kommentarer.
IAS 2 Beholdninger	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IAS 2.
IAS 7 Kontantstrømoppstilling	Unntak fra IAS 7 er vurdert i høringsbrevets punkt 4.4 hvor det konkluderes med at det ikke gis unntak fra IAS 7.
IAS 8 Regnskapsprinsipper, endringer i regnskapsmessige estimer og feil	IAS 8 får anvendelse på valg og anvendelse av regnskapsprinsipper samt regnskapsføring av endringer i regnskapsprinsipper, endringer i regnskapsmessige estimer og korreksjoner av feil i tidligere perioder. Norsk RegnskapsStiftelse ser med unntak av krav til noteopplysninger, ikke behov for unntak fra IAS 8.
IAS 10 Hendelser etter balansedagen	Standarden er tilnærmet identisk med NRS 3 Hendelser etter balansedagen, med unntak for angitt regnskapsmessig løsning for utbytte/konsernbidrag. IAS 10 bør gjelde, men slik at foretak som anvender forenklet IFRS gis adgang til å regnskapsføre utbytte/konsernbidrag etter regnskapslovens alminnelige regler. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår unntak fra IAS 10.12 og 13. Ytterligere unntak anses ikke påkrevet.
IAS 11 Anleggskontrakter	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IAS 11.
IAS 12 Inntektsskatt	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IAS 12.
IAS 14 Segmentrapportering	Forenklinger er ikke vurdert. Standarden erstattes av IFRS 8.

IAS 16 Eiendom, anlegg og utstyr	Hovedformålet ved foreslåtte forenkling av IAS 16 er at den regnskapspliktige ikke skal behøve å gjennomføre ressurskrevende vurderinger som reverseres eller elimineres i konsernregnskapet. Det foreslås ikke forenklinger på områder hvor det uansett må gjennomføres en full vurdering etter forenklet IFRS i konsernregnskapet. Foretak innenfor IFRS-rapporterende konsern skal i sine selskapsregnskaper vurdere behov for dekomponering av driftsmidler i samsvar med IAS 16. Dekomponering som må gjennomføres på selskapsnivå vil ikke nødvendigvis være vesentlig på konsernnivå, og kan derfor unnlates for konsernregnskapsformål. Dekomponering i henhold til IFRS vil ikke være påkrevet gjennom god regnskapsskikk. Mor- og datterselskap innenfor konsern som anvender IFRS eller forenklet IFRS bør tillates å gjennomføre dekomponering basert på kriterier for konsernet i sitt selskapsregnskap. Kravene til avskrivning etter IAS 16 vil uavhengig av slikt unntak innebære systematisk avskrivning over utnyttbar levetid. Ytterligere unntak fra IAS 16 anses ikke påkrevet.
IAS 17 Leieavtaler	Mor- og datterselskap innenfor samme konsern kan ha finansielle leieavtaler mellom datterselskaper og mellom datterselskaper og morselskap. I slike situasjoner vil det være en betydelig lemping å tillate at slike avtaler regnskapsmessig kan behandles som operasjonelle i underliggende selskapsregnskaper. Norsk RegnskapsStiftelse har vurdert å foreslå at selskaper innenfor konsern som anvender IFRS kan tillates å regnskapsføre konserninterne finansielle leieavtaler i samsvar med regler for regnskapsføring av operasjonelle leieavtaler. Med bakgrunn i at en slik løsning ikke tillates etter dagens god regnskapsskikk og at det i regnskap der slike poster er vesentlig vil kunne gi misvisende informasjon, har Norsk RegnskapsStiftelse konkludert med at en slik forenkling ikke bør tillates. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår ikke forenklinger gjennom avvik fra IAS 17.
IAS 18 Inntektsføring IAS 19 Ytelser til ansatte IAS 20 Regnskapsføring av offentlige tilskudd og opplysninger om offentlig støtte IAS 21 Virkning av valutakursendringer IAS 23 Låneutgifter	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IFRS.

IAS 24 Opplysninger om nærstående parter	IAS 24 vedrører opplysningskrav. Se vedlegg 3 for kommentarer.
IAS 26 Regnskapsføring og rapportering av pensjonsinnretninger	Forenklinger er ikke vurdert. Foretak som omfattes av standarden er primært foretak som er underlagt særskilt regulering fra Finansdepartementet.
IAS 27 Konsernregnskap og separat finansregnskap	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IAS 27.
IAS 28 Investeringer i tilknyttede foretak	Foretak som anvender forenklet IFRS skal ha adgang til å anvende kostmetoden for regnskapsføring av investering tilknyttet selskap i selskapsregnskapet, uavhengig av om dette er tillatt etter IFRS. Ytterligere unntak fra IAS 28 anses ikke påkrevet.
IAS 29 Finansiell rapportering i økonomier med høyinflasjon	Forenklinger er ikke vurdert. Området antas å vedrøre såpass få norske virksomheter at det ikke er påkrevet å vurdere særskilt regulering.
IAS 31 Andeler i felleskontrollert virksomhet	Foretak som anvender forenklet IFRS skal ha adgang til å anvende kostmetoden for regnskapsføring av deltakelse i felles kontrollert virksomhet i selskapsregnskapet, uavhengig av om dette er tillatt etter IFRS. Ytterligere unntak fra IAS 31 anses ikke påkrevet.
IAS 32 Finansielle instrumenter - presentasjon	Det foreslås at egenkapitalkomponenter i sammensatte finansielle instrumenter som elimineres i et IFRS konsernregnskap ikke skilles ut. Reglene i IAS 32.28-32, IAS 32.38 samt IAS 32.AG30-AG35 og IAS 32.AG37 gjelder ikke når det kun er foretak innen samme konsern som er motpart i kontrakten. Egenkapitalkomponenten i sammensatte finansielle instrumenter hvor kun konsernselskap er motpart i kontrakten skal klassifiseres som finansiell forpliktelse. Hovedformålet ved foreslått forenkling er at den regnskapspliktige ikke skal behøve å gjennomføre ressurskrevende vurderinger som reverseres eller elimineres i et IFRS konsernregnskap. Ytterligere unntak fra IAS 32 anses ikke påkrevet.
IAS 33 Resultat per aksje	Det anses ikke å være behov for forenkling for et foretak som frivillig anvender IAS 33 under forenklet IFRS. Standarden gjelder kun børsnoterte foretak og disse skal følge IFRS fullt ut i konsernregnskapet. Hvis det avlegges konsernregnskap, gjelder ikke kravet selskapsregnskap for mor. IAS 33 må legges til grunn, fullt ut, når den benyttes.

IAS 34 Delårsrapportering	Standarden gjelder kun børsnoterte foretak. Hvis det avlegges konsernregnskap gjelder ikke kravet selskapsregnskap for mor. Det er derfor ikke behov for forenklinger.
IAS 36 Verdifall på eiendeler	Goodwill avskrives ikke etter IFRS, men vurderes årlig for verdifall i samsvar med IAS 36. Kravet om årlig vurdering for nedskrivning er begrunnet i den særlige risikoen for overvurdering som følger av manglende avskrivning. Goodwill i selskapsregnskapet kan ofte inngå i en større kontantgenererende enhet for konsernet og dermed blir vurderingen ulik i på selskaps- og konsernnivå. Unntak fra årlig nedskrivningstest, på selskapsnivå, slik at foretakene i stedet må vurdere om indikatorer tilsier nedskrivning, kan være en betydelig forenkling. Goodwill foreligger i de fleste tilfeller kun i konsernregnskapet. Omfanget av foretak som omfattes av et eventuelt unntak antas derfor å være relativt beskjedent. Omfanget sett i sammenheng med den særlig risiko for overvurdering som foreligger, tilsier etter Norsk RegnskapsStiftelse oppfatning at en slik forenkling ikke bør tillates. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår ikke forenklinger gjennom avvik fra IAS 36.
IAS 37 Avsetninger, betingede forpliktelser og betingede eiendeler IAS 38 Immaterielle eiendeler	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IAS 37 og IAS 38.
IAS 39 Finansielle instrumenter – innregning og måling	Hovedformålet ved foreslåtte forenkling av IAS 39 er at den regnskapspliktige ikke behøve å gjennomføre ressurskrevende vurderinger som reverseres eller elimineres i konsernregnskapet. Det foreslås ikke forenklinger på områder hvor det uansett må gjennomføres en full vurdering etter forenklet IFRS i konsernregnskapet. Norsk RegnskapsStiftelse ser at forslagene kan oppfattes å åpne for misbruk, men anser at dette vil fanges opp av kravet til "dekkende framstilling" i IAS 1.13 og derved forhindres. Forskriften har også krav om noteinformasjon på områder hvor man har anvendt vurderingsregler som avviker fra IFRS. Det foreslås at morselskap- eller datterselskap innenfor konsern som anvender full eller forenklet IFRS i konsernregnskapet kan gjennomføre følgende forenklinger: • Innebygde derivater i konserninterne kontrakter skal ikke skilles ut. • Forenkling i reglene for fjerning fra balansen av finansielle

	konsernerinterne kontrakter, ved at fortsatt involvering skal medføre fortsatt balanseføring av finansielle konsernerinterne kontrakter. • "Eget bruk unntaket" iht IAS 39.5 kan anvendes når dette unntaket kommer til anvendelse i konsernregnskapet. • "Virkelig verdiopsjonen" iht IAS 39.9 utvides når virkelig verdiopsjonen anvendes for den finansielle eiendelen eller den finansielle forpliktelsen i konsernregnskapet. • Forenklinger i dokumentasjonskravene for sikringsbokføring når full dokumentasjon for sikringsforholdet foreligger for konsernregnskapet. • Adgang til å benytte midtkurser der midtkurser benyttes i konsernregnskapet. Foreslåtte lempinger gir følgende endringer i IAS 39: • Reglene i IAS 39.4, IAS 39.11 og IAS 39.12-13 får ikke anvendelse på konsernerinterne kontrakter. • I IAS 39.20(c)(ii) foreslås følgende tillegg: "Dersom foretaket har beholdt kontroll over en finansiell eiendel som følger av en konsernintern kontrakt skal det fortsatt innregne den finansielle eiendelen. Reglene i IAS 39.30-35 og IAS 39.AG48 får i den anledning ikke anvendelse." • I IAS 39.5 endres avslutningen til "... i samsvar med foretakets eller et eller flere konsernforetaks forventede innkjøps-, salgs-, eller bruksbehov." • I IAS 39.6 legges det inn følgende nye nest siste punktum: "Dette gjelder allikevel ikke for konsernerinterne kontrakter." • I IAS 39.7 legges det til følgende nye siste punktum: "Dette gjelder allikevel ikke for konsernerinterne kontrakter." • I beskrivelsen av en finansiell eiendel eller en finansiell forpliktelse til virkelig verdi over resultatet (IAS 39.9) foreslås i ny (iii) følgende tillegg etter (b) (ii) "Finansiell eiendel eller finansiellforpliktelse hvor (i) eller (ii) ovenfor kommer til anvendelse i et overliggende konsernregnskap." • I IAS 39.88 gjøres følgende tillegg etter (e) "I de tilfeller hvor (a) til (e) ovenfor er dokumentert og oppfylt i et overliggende konsernregnskap og det foreligger en konsernintern kontrakt som fullt ut gjenspeiler sikringsobjektet eller sikringsinstrumentet i det overliggende konsernets sikringsdokumentasjon kan kopi av denne dokumentasjonen, med påført identifikasjon av den relevante konsernerinterne kontrakten oppfylle kravene i (a) til (e) ovenfor." • I IAS 39.AG72 legges det til et nytt tredje punktum: "Bruk av middelkurser er også tillatt når en utlignende risikoposisjon følger fra eiendeler eller forpliktelser balanseført i et konsernforetak og middelkurser er benyttet for enhetens eiendel eller forpliktelse i et overliggende konsernregnskap."
--	---

IAS 40 Investerings eiendom	Hovedformålet ved foreslåtte forenkling av IAS 40 er at den regnskapspliktige ikke skal behøve å gjennomføre ressurskrevende vurderinger som reverseres eller elimineres i konsernregnskapet. Det foreslås ikke forenklinger på områder hvor det uansett må gjennomføres en full vurdering etter forenklet IFRS i konsernregnskapet. I konsernforhold kan krav i IAS 40 innebære at en eiendom skal klassifiseres som investerings eiendom i selskapsregnskapet mens den skal klassifiseres som eiendom til eget bruk i konsernregnskapet. Dette skyldes konsernintern utleie. For foretak innenfor IFRS-rapporterende konsern kan det være en betydelig lemping å legge samme klassifikasjon til grunn i selskaps- og konsernregnskapet. Norsk RegnskapsStiftelse forslår at klassifisering etter IAS 40 i konsernregnskap avlagt i samsvar med IFRS, kan videreføres i selskapsregnskaper i konsernet. Ytterligere unntak anses ikke påkrevet.
IAS 41 Landbruk	Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke sterke argumenter for forenkling gjennom avvik fra IAS 41.
IFRIC 4 Fastsettelse av hvorvidt en avtale inneholder en leieavtale	Hovedformålet ved foreslåtte forenkling av IFRIC 4 er at den regnskapspliktige ikke skal behøve å gjennomføre ressurskrevende vurderinger som reverseres eller elimineres i konsernregnskapet. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår at foretak innenfor IFRS-rapporterende konsern gis unntak fra å regnskapsføre konserninterne avtaler i samsvar med IFRIC 4. En rekke konserninterne avtaler vil kunne omfattes av bestemmelsen, og det vil være et betydelig merarbeid å kartlegge og regnskapsføre denne type avtaler konserninternt. I og med at avtalene er konserninterne, vil regnskapsføringen uansett elimineres på konsernnivå.
Øvrige fortolkninger gjennom SIC'er og IFRIC'er	Ingen forenkling foreslås.

FORSLAG TIL FORENKLING I NOTEOPPLYSNINGSKRAV

Referanse til IFRS	Kommentar
Generelt	Det vises til drøfting i høringsnotatets punkt 5 hvor foreslått løsning for noteopplysningskrav er å unnta foretakene fra opplysningskrav etter IFRS som utgangspunkt. I stedet henvises foretakene til regnskapslovens kapittel 7 og noteopplysningskrav i samsvar med god regnskapsskikk. Behov for krav ut over dette er vurdert og angitt nedenfor, standard for standard.
IFRS 1 Førstegangsanvendelse av IFRS	Det anses tilstrekkelig med en oppstilling som forklarer overgangen fra tidligere regnskapsspråk til forenklet anvendelse.
IFRS 2 Aksjebasert betaling	I henhold til NRS 15A Aksjebasert betaling skal regnskapspliktige som avlegger årsregnskap etter regnskapsloven kapittel 3 til 7 anvende IFRS 2 Aksjebasert betaling. Dette inkludere også krav til noteopplysninger. NRS 15 A angir enkelte unntak og tillegg. Disse gjelder tilsvarende for foretak som anvender forenklet IFRS. IFRS 2 skal for øvrig følges fullt ut.
IFRS 3 Virksomhetssammenslutninger	Noteopplysningskravene i NRS (F) Konsernregnskap er i stor grad sammenfallende med notekravene i IFRS 3. I tilknytning til goodwill er det behov for tilleggskrav ut over det som følger av god regnskapsskikk fordi vurderingsreglene er forskjellige. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår derfor at IFRS 3.67 f) til h) gjøres gjeldende som noteopplysningskrav under forenklet IFRS. For øvrig kan noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk legges til grunn i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IFRS 4 Forsikringskontrakter	Forenklinger er ikke vurdert. Noteopplysningskravene må anvendes fullt ut. Foretak som omfattes av standarden er primært foretak som er underlagt særskilt regulering. Det vises til Finansdepartementets høringsbrev av 3. oktober 2006, hvor egne regler for finansnæringen foreslås.
IFRS 5 Anleggsmidler holdt for salg og avhendelse av virksomhet	Norsk RegnskapsStiftelse foreslår at alle foretak som anvender forenklet IFRS kan unntas fra anvendelse av IFRS 5. Ved slik løsning det vurdert om foretak som unntas fra IFRS 5 i stedet skal pålegges krav i samsvar med god regnskapsskikk, se NRS 12 Avvikling og avhendelse av virksomhet, punkt 2. I henhold til denne standarden begrenses en minimumsløsning til notekrav i samsvar med NRS 8 God regnskapsskikk for små foretak. Etter Norsk RegnskapsStiftelse oppfatning er en slik løsning tilstrekkelig

	for foretak som tillates unntak fra IFRS 5. Foretak som velger ikke å anvende IFRS 5 må derfor som minimum gi informasjon i samsvar NRS 8. Norsk RegnskapsStiftelse ser ikke behov for forenklinger i notekrav for foretak som velger å anvende IFRS 5.
IFRS 6 Leting etter og evaluering av mineralressurser	Ingen forslag til forenklinger. Noteopplysningskravene må anvendes fullt ut. IFRS 6 er en midlertidig standard som hovedsakelig tillater at selskaper velger regnskapsprinsipper i samsvar med tidligere anvendte regnskapsprinsipper, uavhengig av om disse prinsippene er i strid med IASBs rammeverk. Ut fra at standarden i hovedsak tillater videreføring av tidligere praksis, inklusive krav til klassifisering og tilleggsopplysninger, anses det ikke å være behov for unntak, verken fra måleregler, klassifiseringsregler eller opplysningskrav.
IFRS 7 Finansielle instrumenter – opplysninger	Det er betydelige avvik i reglene mellom IFRS og god regnskapsskikk på området finansielle instrumenter. Bruk av vurderingsreglene etter IAS 39 krever etter Norsk RegnskapsStiftelse oppfatning at man som utgangspunkt pålegges alle opplysningskrav som følger av IFRS 7. Enkelte forenklinger er likevel foreslått. Hovedtanken i de foreslåtte forenklingene er at enheten ikke skal behøve å gi ressurskrevende informasjon som likevel ikke skal benyttes i et IFRS konsernregnskap. Bakgrunnen for forslaget er både et ønske om forenkling samt at aggregering av slik informasjon til et konsernregnskap må skje i systemer og ikke kan gjennomføres ved tradisjonelle konsolideringsteknikker. Det foreslås på bakgrunn av dette et tillegg til punkt 5 i IFRS 7, slik at kravene i standarden ikke gjelder for konserninterne kontrakter. For informasjon knyttet til risikoeksponering foreslås krav kvantitativ informasjon i hovedsak fjernet for alle foretak som anvender forenklet IFRS. Kravene til kvalitativ informasjon beholdes. Det foreslås på bakgrunn av dette at foretak som anvender forenklet IFRS unntas fra IFRS 7.32, 34-42 og B6-28.
IFRS 8 Segmentrapportering	Standarden gjelder kun børsnoterte foretak og disse skal følge IFRS fullt ut i konsernregnskapet. Hvis det avlegges konsernregnskap, gjelder ikke kravet selskapsregnskap for mor. Det anses ikke å være behov for forenkling i notekravene for et foretak som frivillig anvender IFRS 8 under forenklet IFRS. Notekravene etter IFRS 8 legges derfor til grunn fullt ut for de selskaper som frivillig velger å benytte denne standarden.
IAS 1 Presentasjon av finansregnskap	Se drøfting i høringsnotatets punkt 4.5 Foretak som anvender forenklet IFRS pålegges å gi informasjon i samsvar med IAS 1.113 – 124. Foretak innenfor konsern som anvender full eller forenklet IFRS i konsernregnskapet, unntas fra slikt krav.

IAS 2 Beholdninger	Noteopplysningskravene i NRS 1 Varelager er i stor grad sammenfallende med notekravene i IAS 2. Bruk av god regnskapsskikk innebærer kun marginale lempinger sammenlignet med IFRS. Det foreligger ikke løsninger etter IAS 2 som tilsier at notekravene må utvides ut over dette. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 7 Kontantstrømoppstilling	Unntak fra IAS 7 er vurdert i høringsbrevets punkt 4.3 hvor det konkluderes med at det ikke gis unntak fra IAS 7.
IAS 8 Regnskapsprinsipper, endringer i regnskapsmessige estimater og feil	Krav etter regnskapsloven og god regnskapsskikk anses å gi tilstrekkelig informasjon på områdene som omhandles i IAS 8. Det foreligger ikke løsninger etter IAS 8 som tilsier at notekravene må utvides ut over dette. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 10 Hendelser etter balansedagen	Standarden er tilnærmet identisk med NRS 3 Hendelser etter balansedagen, med unntak av angitt regnskapsmessig løsning for utbytte og konsernbidrag. Det foreligger ikke forhold som tilsier at notekravene må utvides ut over dette. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 11 Anleggskontrakter	Notekravene i NRS 2 Anleggskontrakter er i stor grad sammenfallende med notekravene i IAS 11. Bruk av god regnskapsskikk innebærer kun marginale lempinger sammenlignet med IFRS. Det foreligger ikke løsninger etter IAS 11 som tilsier at notekravene må utvides ut over dette. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 12 Inntektsskatt	Notekravene i NRS F Resultatskatt samt praksis under god regnskapsskikk er i stor grad sammenfallende med notekravene i IAS 12. Det foreligger ikke løsninger etter IAS 12 som tilsier at notekravene må utvides ut over dette. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 14 Segmentrapportering	Forenklinger er ikke vurdert. Standarden erstattes av IFRS 8.
IAS 16 Eiendom, anlegg og utstyr	Det foreligger ikke en norsk regnskapsstandard på området, men regnskapsloven inneholder flere opplysningskrav knyttet til området. Disse anses tilstrekkelig der vurderingsreglene under IFRS og god regnskapsskikk i store trekk samsvarer. I henhold til høringsnotat

	"Anvendelse av IFRS-løsninger innenfor god regnskapsskikk" fra Norsk RegnskapsStiftelse kan de fleste løsninger under IAS 16 anvendes under god regnskapsskikk, og som følge av denne vurderingen fremmes det ikke forslag om at notekravene bør utvides. Verdireguleringsmodellen under IAS 16 er ikke tillatt under god regnskapsskikk. Det vil derfor ikke foreligge relevante krav under god regnskapsskikk på området. Norsk RegnskapsStiftelse foreslår at IAS 16.73 a), 16.73 e) iv), 16.77 gjøres gjeldende som noteopplysningskrav under forenklet IFRS. For øvrig kan noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk legges til grunn i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 17 Leieavtaler	For leietaker under finansielle leieavtaler er notekravene i stor grad sammenfallende med notekravene i IAS 17. Under operasjonelle leieavtaler er det noe mer detaljerte notekrav i IAS 17 enn i NRS 14. Norsk RegnskapsStiftelse anser likevel at notekravene i NRS 14 er tilstrekkelige i forhold til et forenklet IFRS regnskap. NRS 14 dekker ikke regnskapsføring for utleier. Norsk RegnskapsStiftelse legger til grunn at regnskapspliktige utleiery, etter forenklet IFRS må gi nødvendige noteopplysninger etter regnskapslovens § 7-1, andre ledd. Det bemerkes også at flertallet av slike foretak vil være underlagt særskilte regulering for finansnæringen. På denne bakgrunn foreslås det at noteopplysningskravene etter regnskapsloven og god regnskapsskikk legges til grunn ved bruk av forenklet IFRS.
IAS 18 Inntektsføring	Det foreligger kun et diskusjonsnotat om inntektsføring under god regnskapsskikk. Her er ikke noteopplysningskrav drøftet. Inntektsføring er imidlertid berørt i enkelt andre standarder som for eksempel NRS 2 Anleggskontrakter, og disse standardene vil ha krav til noteopplysninger som vedrører inntektsføring. Slike krav er vurdert i sammenheng med den aktuelle standard. Regnskapsloven § 7-2 krever opplysninger om anvendte regnskapsprinsipper, herunder prinsipper for inntektsføring. IAS 18 setter få krav til noteinformasjon. Kravene gjelder først og fremst spesifikasjon av type inntekt. Krav til informasjon om anvendt prinsipper for inntektsføring fremkommer av IAS 1. Det foreligger ikke løsninger etter IAS 18 som tilsier at notekravene må utvides ut over gjeldende krav i regnskapsloven og norske standarder som berører inntektsføring. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan derved legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 19 Ytelser til ansatte	Notekrav etter IAS 19 er mer omfattende enn notekrav etter NRS 6 Pensjonskostnader. For foretak som skal benytte forskrift om forenklet anvendelse av IFRS anses imidlertid opplysningskravene etter NRS 6 å gi tilstrekkelig informasjon om foretakets pensjonsordninger. I henhold til IAS 19 kan foretak føre estimatavvik direkte mot egenkapitalen. For foretak som anvender denne løsningen vil ikke krav i henhold til NRS 6 være tilstrekkelig. I slike

	tilfeller må derfor IAS 19.120A h) og 19.120A i) følges. Det foreligger ikke ytterligere løsninger etter IAS 19 som tilsier at notekravene må utvides ut over gjeldende krav i god regnskapsskikk. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan derved legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS med tillegg av IAS 19.120A h) og 19.120A i).
IAS 20 Regnskapsføring av offentlige tilskudd og opplysninger om offentlig støtte	NRS 4 Offentlige tilskudd inneholder krav til tilleggsopplysninger på tilsvarende område som reguleres av IAS 20. Det foreligger ikke løsninger etter IAS 20 som tilsier at notekravene må utvides ut over gjeldende krav i god regnskapsskikk. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 21 Virkning av valutakursendringer	NRS (HU) Valuta og regnskapsloven har krav til noteopplysninger som dekker alle relevante notekrav etter IAS 21. Det er noen mindre forskjeller i vurderingsreglene, men disse anses ikke så vesentlige at det er behov for egne noteopplysninger. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 23 Låneutgifter	Notekrav i IAS 23 er i hovedsak dekket av regnskapsloven. Det foreligger ikke løsninger etter IAS 23 som tilsier at notekravene må utvides ut over dette. Noteopplysningskrav i henhold til regnskapsloven kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 24 Opplysninger om nærstående parter	Området reguleres i tillegg til regnskapsloven av NRS F Opplysninger om nærstående parter. Denne standarden gjelder imidlertid kun store foretak. Behovet for opplysninger om nærstående parter øker ikke ved skifte av regnskapsspråk. Det foreligger ikke forhold etter IAS 24 som tilsier at opplysningskravene må utvides ut over gjeldende krav i regnskapsloven og god regnskapsskikk. Opplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan derved legges til grunn for store foretak. For andre foretak er det ikke påkrevet med krav utover regnskapsloven § 7-22.
IAS 26 Regnskapsføring og rapportering av pensjonsinnretninger	IAS 26 er ikke vurdert. Det vises til egne regler for finansnæringen.
IAS 27 Konsernregnskap og separat finansregnskap	Notekravene i NRS (F) om konsernregnskap, samt krav etter regnskapsloven anses å dekke de kravene IAS 27 har. Krav ut over regnskapslov og god regnskapsskikk anses dekket i fanebestemmelser. Det foreligger ikke forhold etter IAS 27 som tilsier at

	opplysningskravene må utvides ut over gjeldende krav i regnskapsloven og god regnskapsskikk. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan derved legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 28 Investeringer i tilknyttede foretak	Foretak som anvender forenklet IFRS tillates unntak fra IAS 28, slik at kostmetoden kan benyttes i selskapsregnskapet, uavhengig av om det avlegges konsernregnskap, se vedlegg 2. Det foreligger ikke forhold etter IAS 28, enten man bruker kostmetoden eller egenkapitalmetoden, som tilsier at opplysningskravene må utvides ut over gjeldende krav i regnskapsloven og god regnskapsskikk. Opplysninger knyttet til investering som vurderes i samsvar med IAS 39, vil være inkludert i vurderingen som er gjennomført for IAS 39. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS. Foretak som anvender kostmetoden i samsvar med unntaksadgangen fra IAS 28, må opplyse om dette.
IAS 29 Finansiell rapportering i økonomier med høyinflasjon	Forenklinger er ikke vurdert. Noteopplysningskravene må anvendes fullt ut. Området antas å vedrøre såpass få norske virksomheter at det ikke er påkrevet å vurdere særskilt regulering.
IAS 31 Andeler i felleskontrollert virksomhet	Foretak som anvender forenklet IFRS tillates unntak fra IAS 31, slik at kostmetoden kan benyttes i selskapsregnskapet, uavhengig av om det avlegges konsernregnskap, se vedlegg 2. Det foreligger ikke forhold etter IAS 31, enten man bruker kostmetoden eller egenkapitalmetoden/bruttometoden, som tilsier at opplysningskravene må utvides ut over gjeldende krav i regnskapsloven og god regnskapsskikk. Opplysninger knyttet til investering som vurderes i samsvar med IAS 39, vil være inkludert i vurderingen som er gjennomført for IAS 39. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS. Foretak som anvender kostmetoden i samsvar med unntaksadgangen fra IAS 31, må opplyse om dette.
IAS 32 Finansielle instrumenter - presentasjon	Det er betydelige avvik i reglene mellom IFRS og god regnskapsskikk på området. Bruk av vurderingsreglene etter IAS 39 krever etter Norsk RegnskapsStiftelse oppfatning at man som utgangspunkt pålegges alle opplysningskrav som følger av IAS 32. Enkelte forenklinger er likevel foreslått. Det foreslås at egenkapitalkomponenter i sammensatte finansielle instrumenter som elimineres i et IFRS konsernregnskap ikke skilles ut. Reglene i IAS 32.28-32, IAS 32.38 samt IAS 32.AG30-AG35 og IAS 32.AG37 gjelder ikke når det kun er foretak innen samme konsern som er motpart i kontrakten. Egenkapitalkomponenten i

	sammensatte finansielle instrumenter hvor kun konsernselskap er motpart i kontrakten skal klassifiseres som finansiell forpliktelse. Hovedformålet ved foreslått forenkling er at den regnskapspliktige ikke skal behøve å gjennomføre ressurskrevende vurderinger som reverseres eller elimineres i et IFRS konsernregnskap. Ytterligere unntak fra IAS 32 anses ikke påkrevet.
IAS 33 Resultat per aksje	Standarden gjelder kun børsnoterte foretak, og disse skal følge IFRS fullt ut i konsernregnskapet. Hvis det avlegges konsernregnskap, gjelder ikke kravet selskapsregnskap for mor. Det anses ikke å være behov for forenkling i notekravene for et foretak som frivillig anvender IAS 33 under forenklet IFRS. Notekravene etter IAS 33 legges derfor til grunn fullt ut for de selskapene som frivillig velger å benytte denne standarden.
IAS 34 Delårsrapportering	Standarden gjelder kun børsnoterte foretak og hvis det avlegges konsernregnskap gjelder ikke kravet selskapsregnskap for mor. Det er derfor ikke behov for forenklinger i notekravene for et foretak som frivillig anvender IAS 34. Notekravene etter IAS 34 legges til grunn fullt ut for de selskap som frivillig velger å benytte denne standarden.
IAS 36 Verdifall på eiendeler	NRS (F) Nedskrivning av anleggsmidler har i stor grad sammenfallende noteinformasjonskrav med IAS 36, men krav etter god regnskapsskikk er mindre detaljert enn ved IFRS. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS, men for foretak som benytter verdireguleringsalternativet i samsvar med IAS. 36.16 er det behov for tilleggsinformasjon. I slike tilfeller må foretaket gi noteopplysninger i samsvar med kravene i IAS 36.126 c) og d)
IAS 37 Avsetninger, betingede forpliktelser og betingede eiendeler	NRS 13 Usikre forpliktelser og betingede eiendeler er utarbeidet med utgangspunkt i IAS 37, men har færre krav til noteopplysninger. På tross av sammenfallende løsninger har man under god regnskapsskikk ansett det som tilstrekkelig med et mindre omfang av noteinformasjon. Mange av forskjellene gjelder detaljeringsgrad på gitt informasjon, mens andre gjelder opplysninger knyttet til usikkerhet og forventet refusjon. Norsk RegnskapsStiftelse viderefører den konklusjon som er gjort med hensyn til omfang av noteinformasjon under god regnskapsskikk, og foreslår at noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS.
IAS 38 Immaterielle eiendeler	NRS (F) Nedskrivning av anleggsmidler har i stor grad sammenfallende noteinformasjonskrav med IAS 36, men krav etter god regnskapsskikk er mindre detaljert enn ved IFRS. Noteopplysningskrav i henhold til god regnskapsskikk kan legges til grunn som notekrav i forskrift om forenklet anvendelse av IFRS, men for foretak som benytter verdireguleringsalternativet i samsvar med

	IAS 16 er det behov for tilleggsinformasjon. I slike tilfeller må foretaket gi noteopplysninger i samsvar med kravene i IAS 38.188 e) punkt iii) og 38.124 og 38.125. I tillegg kreves noteopplysning om begrunnelse for klassifikasjon av immaterielle eiendeler som har ubestemt utnyttbar levetid. Dette er et krav samsvar med IAS 38.122 a).
IAS 39 Finansielle instrumenter – innregning og måling	Standarden inneholder ikke notekrav. Se vedlegg 2 for kommentarer på måle og vurderingsregler.
IAS 40 Investerings eiendom	IAS 40 angir løsninger som ikke er tillatt etter regnskapsloven kapittel 4 og 5. Med mindre IAS 40 skal kreves anvendt, vil det derfor være behov for å utarbeide særskilte krav til noteopplysninger. Det anses mest hensiktsmessige å utarbeide en overordnet bestemmelse for foretak som anvender virkelig verdi på investerings eiendommer. Krav til tilleggsopplysninger for øvrige løsninger anses tilstrekkelig dekket gjennom god regnskapsskikk og regnskapsloven, se omtale under IAS 16. Et forslag til overordnet bestemmelse ble fremmet i NOU 2003:23, punkt 15.3, og løsningen foreslås benyttet under forenklet IFRS: "Dersom investerings eiendommer vurderes til virkelig verdi, skal det opplyses om hvilke verdsettelsesmetoder som er benyttet, og om vesentlige forutsetninger som beregningene bygger på. Det skal videre opplyses i hvilken grad verdsettelsen bygger på ekstern takst. Ytterligere opplysninger skal gis i den utstrekning dette er nødvendig for å bedømme de vurderinger som ligger til grunn for regnskapet."
IAS 41 Landbruk	IAS 41 angir løsninger som ikke er tillatt etter regnskapsloven kapittel 4 og 5. Med mindre IAS 41 skal kreves anvendt, vil det derfor være behov for å utarbeide særskilte krav til noteopplysninger. Det anses mest hensiktsmessige å utarbeide en overordnet bestemmelse for foretak som anvender virkelig verdi på biologiske eiendeler. Krav til tilleggsopplysninger for øvrige løsninger anses tilstrekkelig dekket gjennom god regnskapsskikk og regnskapsloven. Et forslag til overordnet bestemmelse ble fremmet i NOU 2003:23, punkt 15.3, og løsningen foreslås benyttet under forenklet IFRS: "Dersom biologiske eiendeler og produkter produsert av slike vurderes til virkelig verdi, skal det opplyses om hvilke verdsettelsesmetoder som er benyttet, og om vesentlige forutsetninger som beregningene bygger på. For hver gruppe av biologiske eiendeler skal det opplyses om beholdningskvanta ved periodens slutt og gjennomsnittsverdier per enhet. Det skal spesifiseres hvordan beholdningsendringer er fremkommet. For produkter produsert av biologiske eiendeler skal det opplyses om periodens produksjonskvanta. Ytterligere opplysninger skal gis i den utstrekning dette er nødvendig for å bedømme de vurderinger som ligger til grunn for regnskapet."

Fortolkninger gjennom SIC'er og IFRIC'er	Krav om tilleggsopplysninger i fortolkningene anses hensiktsmessig og det foreslås at disse gjøres gjeldende for foretak som anvender forenklet IFRS.
--	---